V A T R A

FOAIE ROMANEASCĂ DE OPINIE ŞI INFORMAŢIE

Oct.-Dec.1971 XXI,4 78 FREIBURG-Germania

Nr 120 Erbprinzenstr.17

MEMORANDUM

Conferinţa Securităţii Europene îşi propune să ratifice starea de fapt existentă şi să creieze instituţii continentale permanente. Sub pretextul de a coordona activităţile Statelor membre, iniţiatorii Conferinţei preconizează crearea de comisii tehnice care ar face recomandări guvernanţilor.

Cu toată posibilitatea de a le respinge, drept pe care fiecare ţară îl conservă teoretic, e probabil că majoritatea recomandărilor va fi adoptată de toţi. Ar lua astfel naştere o autoritate supra-naţională care ar scăpa controlului votului universal. Prin importanţa sa numerică, greutatea economică şi forţa militară, prin legăturile-i strânse cu unele State şi partide politice în ansamblul Europei, rolul Uniunii Sovietice în acest organism ar fi preponderent. Posibilitatea de a întinde astfel la ansamblul continentului practicile întrebuinţate în Europa Centrală şi Orientală pune din nou problema anomaliilor ce se petrec acolo de decenii. Amintim cu titlu de exemplu inacceptabilele abuzuri cărora a fost şi continuă a fi supus poporul român. Caracterul lor permanent, generalizarea lor provoacă disperarea şi prostraţia a zeci de milioane de fiinţe şi fac de aceea inadmisibil orice acord.

La 10 Februarie 1947, Statele Unite, Marea Britanie şi Rusia semnau cu România un tratat de pace. România obţinea astfel, conform termenilor Preambulului tratatului de pace, angajamentul Puterilor Aliate de a-şi vedea aplicate "principiile de justiţie pentru reglementarea chestiunilor în suspensie". La această garanţie se adăoga, când cu adeziunea României la ONU, aceea a membrilor săi de a face să se respecte principiile cartei acestei organizaţii. Ultima frază a Preambulului calcă însă propriile sale angajamente, ca şi principiile Naţiunilor Unite, căci ea declară: Părţile "au desenat în acest scop pe Plenipotenţiari după prezentarea deplinelor lor puteri recunoscute conform legii"; or, Plenipotenţiarii români nu aveau nicio calitate pentru a semna. Când cu alegerile din Noembrie 1946, majoritatea voturilor se pronunţase în favoarea opoziţiei. Insuşindu-şi voturile obţinute de partidele democrate, guvernul instalat de trupele sovietice se declarase ales. Două din cele trei puteri -Usa şi Marea Britanie- contestaseră oficial validitatea acestor alegeri, dar în zadar. In virtutea viciului denunţat mai sus, tratatul e contrariu principiilor Naţiunilor Unite; el este nul în drept şi nu poate fi impus poporului român. Pe de altă parte, articolul I prevede anexarea, în următorii termeni, a Basarabiei şi Bucovinei de Nord de către Rusia: "Frontiera sovieto-română este astfel fixată conform dispoziţiunilor acordului sovieto-român din 28 Iunie 1940". Or, n'a existat niciun acord sovieto-român la 28 Iunie 1940. Numai în urma pactului dintre Hitler şi Stalin, la 23 August 1939, Rusia pregăti anexarea teritoriilor româneşti, fără să consulte populaţia. La 26 Iunie 1940, Rusia ceru într'un ultimatum cedarea Basarabiei şi Bucovinei de Nord. România propuse atunci negocieri, pe care Sovieticii le refuzară, impunând planul de evacuare a teritoriilor cerute. Sub presiunea sovietică şi germană, guvernul român "se vede constrâns să accepte condiţiile de evacuare aşa cum sunt specificate în răspunsul sovietic". Evacuarea unui teritoriu sub ameninţare, în dispreţul Dreptului popoarelor de a dispune de ele-însile, nu poate ţine loc de acord. De atunci, ilegitimitatea anexării sovietice e mereu denunţată de populaţia acestor teritorii, cu toate persecuţiile, represaliile şi deportările. Pericolul unei agresiuni occidentale, adesea invocat de Rusia pentru a-şi justifica anexările, este acum trecut şi discuţiile înseşi asupra Securităţii Europene o dovedesc. Din acest motiv, restituirea Basarabiei şi Bucovinei de Nord României şi fixarea frontierelor prin vot universal, liber şi secret constuie o indispensabilă premisă. Această anexare fiind contrară principiului auto-determinării, niciun acord n'ar putea confirma apartenenţa acestor provincii la Rusia.

Cazuri analoage există în ansamblul Europei Centrale şi Orientale. Ele nu pot fi rezolvate decât prin vot universal, liber şi secret, exprimat de populaţiile în

cauză.Conferinţa Securităţii Europene n'are niciun drept să perpetueze această stare de fapt care consacră frontiera sovietică trasată de Stalin şi Hitler.

Tratatul,stabilit pe baze ilegale şi contrarii principiilor dreptului natural,a fost de altfel mereu violat de Uniunea Sovietică.

Contrariu clauzelor Tratatului:

- Niciunul din Drepturile Omului şi din libertăţile fundamentale(expresie, presă,cult,opinie şi reuniune) n'a fost şi nu e respectat de Puterea impusă şi menţinută de Uniunea Sovietică.Sute de mii de persoane au fost arestate,zeci de mii exterminate în închisori sau lagăre,în dispreţul oricărei legalităţi,inclusiv a celei publicate de Puterea însăşi.Singurul principiu conducător al acestui regim e arbitrariul; singurul său mijloc,constrângerea.Caracterul constant al acestei situaţii,tăcerea ce acoperă soarta a zeci de mii de fiinţe e intolerabilă şi constituie o crimă permanentă contra Umanităţii.(Art.3,p.1 & 2)
- Toate domeniile vieţii -cultural,economic,social,religios sau politic- sunt dirijate de o organizaţie totalitară,Partidul Comunist Român.Scopul său e de a sigura conducătorilor exerciţiul puterii,privând poporul de drepturile sale democratice.(Art.5)
- Crime contra păcii şi umanităţii au fost comise după semnarea Tratatului. Autorii lor n'au fost niciodată arestaţi sau judecaţi; ei deţin puterea şi recidivează.(Art.6,p.1)
- Prizonierii români din Rusia n'au fost repatriaţi în totalitatea lor.Zeci de mii au fost exterminaţi,pe când alţii se găsesc încă în lagărele din Siberia sau dela Cercul Polar.(Art.20)
- La despăgubirea de 300.000.000 dolari,impusă României în favoarea Rusiei, s'au adăogat miliarde de dolari sub formă de contracte comerciale impuse,care repetă în fiecare an greul tribut impus populaţiei.(Art.22)

In consecinţă,poporul român nu-i nicidecum legat de un tratat semnat de persoane necalificate,contrariu dreptului popoarelor de a dispune de ele-însile,şi care,pe deasupra,n'a fost niciodată respectat.Statele Unite şi Marea Britanie, co-semnatare,şi-au călcat obligaţia de a face să se respecte Tratatul de Pace pe care Uniunea Sovietică l-a călcat mereu şi conştient de 25 de ani.

Dovada e făcută că Rusia nu respectă tratatele pe care le semnează.In momentul în care nişte guverne liber alese se pregătesc să discute de soarta Europei cu conducătorii unor organisme totalitare, trebuiesc puse condiţii care să garanteze respectul angajamentelor.

In primul rând:

- Uniunea Sovietică să-şi retragă trupele,miliţia şi poliţia secretă din teritoriile ce şi-a însuşit cu forţa după 1 Ianuarie 1939.
- Populaţiile acestor teritorii,printre care cele din Basarabia şi Bucovina de Nord,să decidă,prin vot universal,liber şi secret,de apartenenţa şi forma lor de guvernământ.
- Popoarele din Europa Centrală şi din Europa de Est,inclusiv poporul rus însuşi,să-şi desemneze liber,prin vot universal şi secret,sub control european, reprezentanţii în organismele permanente ale Securităţii Europene.

Aceste condiţii sunt indispensabile pentru ca eventualele acorduri să prezinte garanţii de viabilitate.Altfel,niciun act şi decizie a Conferinţei Securităţii Europene nu va fi opozabil popoarelor ce n'ar fi putut să-şi exprime aspiraţiile,şi mai ales poporului român.Organizaţia continentală pe care Conferinţa ar încerca s'o instaureze ar avea soarta încercărilor precedente.

Reprezentanţii ţărilor în care se exprimă libera voinţă colectivă trebuie să-şi dea seama de riscul la care se expun girând instituţii totalitare.Prăbuşirea regimurilor impuse cu sila va târâ pe toţi cei ce-ar fi solidari cu ele.

Amăriuţii - Beldiceanu - Bogdan - Damian - Filiti - Korne - Micu - Missirliu

Paris,14 Nov.1971

&& In vizită la Paris,Brejnev e dus şi la Louvre.Oprindu-se în faţa unui tablou,el exclamă: "La urma urmei,n'a avut ideie rea,acest Picasso,să simbolizeze pacea cu un porumbel". "De fapt -observă francezul care-l însoţea- ideia o avusese,ceva mai înainte,un oarecare Noe"...

&& Ceauşescu aşteaptă dela scriitori "să creieze opere cu Feţi-Frumoşi comunişti".Asta ar fi încă una din "marile realizări" ale regimului,nemaivăzută şi nemaiauzită: un Făt-Frumos cu mâinile pline de sânge...

&& Acum un sfert de veac,în noaptea de 16 Oct.1946,sergentul american John G.Woods spânzura,între orele 1 şi 3,zece condamnaţi la moarte de către tribunalul aliat din Nürnberg: Ribbentrop,Rosenberg,mareşal Keitel,gen.Jodl,Streicher,Sauckel,Frank,Frick,Kaltenbrunner şi Seyss-Inquart; al unsprezecilea,Goering,se otrăvise singur înainte de miezul nopţii,iar un altul,Bormann,fusese condamnat în lipsă.Rudolf Hess,amiralii Raeder şi Dönitz,Baldur von Schirach,Speer şi von Neurath scăpaseră numai cu închisoarea,în timp ce von Papen,Fritsche şi Schlacht erau achitaţi. "Judecata" n'a fost decât aplicarea vechiului destin istoric: "Vae victis!": învingătorii au asasinat pe cei învinşi.Altfel,în bună dreptate, n'aveau cum acuza pe alţii de crime nici englezii distrugători ai Dresdei,nici americanii ce nimiciseră Hiroshima şi Nagasaki,nici ruşii dela gropile din Katyn, barbarii invazori ai Poloniei,ai Basarabiei şi Bucovinei,ai Finlandei,Lituaniei, Letoniei,Estoniei,etc."Procesul" însă,bazat pe răzbunare şi nu pe Drept,- prin consacrarea indisciplinei ostăşeşti constituie şi începutul disoluţiei militare a Occidentului,în exclusivul avantaj al oricui ar pofti să-l cucerească...

&& Se ştie cum marinarul lituanian Kurdika,aflându-se anul trecut cu vaporul în apele americane,a sărit în apă şi,salvat de un vas american,a cerut azil în Statele Unite.Predat de americani ruşilor,el a fost"judecat"în Mai,de un tribunal din Vilna şi condamnat la zece ani muncă silnică.La proces,el s'a apărat cu bărbăţie,acuzând Sovietele că urmăresc,prin toate mijloacele,desnaţionalizarea Lituaniei anexate.Intrebat,perfid,de ce a fost predat de americani,el a răspuns că,fiind încă în vigoare criminala înţelegere dintre ruşi şi Statele Unite,n'a putut fi privit decât ca un obiect,proprietate a lui Brejnev,dar că marinarii americani s'au purtat foarte bine cu el,pe când cei sovietici l-au năucit în bătăi.Intrebat dacă s'ar mai refugia în America,ştiind că acolo alt lucru pentru el n'ar fi decât curăţirea closetelor,el a răspuns că "nu există nicio muncă degradantă,eu aş fi putut curăţa şi closete,însă cu conştiinţa curată,ceeace voi nu puteţi susţine pentru îndeletnicirea pe care o aveţi"...("Stimme der Freiheit")

&& Ocupându-se,ca atâtea alte publicaţii,de "antisemitismul" din Rusia sovietică,"Die Reine Wahrheit"(Düsseldorf,Sept.1971) scrie,între altele,pentru a explica refuzul autorităţilor de a permite emigrarea celor trei milioane de evrei: "Populaţia evreiască constituie ceva mai puţin de 2% din totalul populaţiei din Uniunea Sovietică,totuşi ea dă 15% dintre medici,9% scriitori şi jurnalişti,10% judecători şi avocaţi şi 8% artişti şi muzicanţi.Deasemeni evreii sunt reprezentaţi printr'o importantă cotă de savanţi,profesori şi chiar militari.Dacă Uniunea Sovietică ar permite plecarea fără discernământ a unui aşa de mare număr de oameni pregătiţi,inteligenţa,ştiinţa şi viaţa culturală ar suferi în Rusia o apreciabilă hemoragie".Toate bune,însă cum se face că,deşi aşa de crunt persecutaţi, evreii pot totuşi da procente aşa de mari,cu mult mai mari decât i-ar îndreptăţi procentul lor pe ţară - în nişte profesiuni,a căror pregătire se face în şcolile Statului?...

&& Scrie dl Sima,în "Ţara şi Exilul",că "Aşa-i Românul la veselie,/El toţi şi toate să trăiască ar vrea,/Dar şi-a lui mândră ce o are în lume/Să o vadă bine, asta-i ruga sa".Dacă din toată splendida literatură populară românească Sima n'a găsit de reprodus decât... perla de mai sus,faptul nu poate avea altă explicaţie decât că crăişorul a vrut,în fine,să se justifice,arătând,cu ajutorul folclorului,cum a ajuns să-şi pună mândra "bine": a fost într'un moment de.. "veselie".

&& După 15 ani de exil voluntar la ambasada americană din Budapesta,cardinalul Mindszenty a părăsit în fine capitală maghiară,ajungând la Roma în ziua de 28 Septembrie.Scrie "L'Osservatore Romano",cu acest prilej,că "poziţia cardinalului n'a fost subordonată de Sf.Scaun negocierilor întreprinse de câţiva ani cu guvernul Republicii populare ungare".Ceeace înseamnă că Mindszenty a plecat din proprie iniţiativă.Radio Budapesta afirmă însă exact contrariul: "Sosirea cardinalului la Roma... e rezultatul unui acord negociat între Vatican şi guvernul maghiar"! Cine minte? Desigur,Kadar! Căci nu-i de închipuit ca Sf.Scaun să apară mai mincinos decât chiar guvernul unei "republici populare"...

&& Compatriotul nostru "Demetrios"Leonties,cel care s'a pronunţat contra modificarii hotarelor,survenită în urma primului război mondial,e prezentat de "Stimme der Wahrheit",13 August 1971,drept "reprezentant al organizaţiilor româneşti de exil din întreaga lume liberă".De unde să-şi fi luat zisa gazetă informaţia?...

SCRISOARE DIN TRANSNISTRIA,către basarabeni: "Am de-amù 76 de ani.Ca mâne voi muri,da'tot nu mă îndur să se stingă moldoveneasca.De aceea,vă rog şi vă poftesc să nu-i uitaţi nici pe Moldovenii de pe malul Nistrului cel din stânga,din gubernia Hersonului.Că toate satele de pe malul Nistrului sunt moldoveneşti dar preoţii mai mult Ruşi.Şi tare ni-i întunerec cu aşa siluire.Foarte ni-i sete de moldoveni şi nu-i avem,deşi sânt unii moldoveni,tot ruseşte citesc.Mă rog să mă bucuraţi cu un răspuns bun la cererea mea".

Filimon Marian(Mai 1917)

LA CONGRESUL NAŢIONALITĂŢILOR DIN RUSIA: "Nu există naţiune moldovenească.Numele Moldova şi Moldoveni nu sunt legate decât de un teritoriu şi nu de o naţiune.Dacă noi ne numim comitetele şi organizaţiile "moldoveneşti",e pentru că numele de Român sună prea dur în urechile inamicilor noştri.România nutreşte acelaş interes atât pentru Transilvania cât şi pentru Basarabia.Noi nu ştim cum se va rezolva problema României la conferinţa dela Paris,dar pot prezice că dacă aceasta nu va fi rezolvată în întregime în virtutea principiului recunoscut al drepturilor naţiunilor,viitoarea Basarabie va deveni o nouă Alsacie-Lorenă".

Profesor Teofil Iancu(Kiev,Sept.1917)

TREI CRAI de Al.Gregorian

Seara bună,seara bună:
Bolţile se despreună
In trei raze
Ca'n amiaze,
Că trei crai în cuşme albe
Au pornit pe drumuri dalbe.
Toate poleite'n sori,
Inflorite din ninsori.

Seara bună,seara bună:
Munţii,lumile,'mpreună,
In stihare
De izvoare,
Intind mese şi ospeţe,
Crailor,cinstite feţe,
Pe treapta tăcerilor,
Până'n poala norilor.

Seara bună,seara bună:
Vin colindători pe lună
La icoane
Cu plocoane,
Stele mii care anină
Policandre de lumină
Sus,în pomii gerului,
La curţile cerului.

Seara bună,seara bună:
Umblă îngerii cunună
Că'ntr'un cânt,
Lângă pământ,
Om calic şi om bogat
S'a prins crailor argat:
Craii,domnii,să le dee
Simbria în curcubee.

Seara bună,seara bună:
Şi le-au dat şi-un rai arvună
Şi'n chimire
Trei safire,
Să le-arunce'n scăldătoare
Domnului - sfinte odoare
Când L-or lăia ploile
Şi L-or culca văile.

∞ La 8 Iulie a avut loc,la Roma,căsătoria Angelei Groppi,fiică de dobrogeancă,cu Sandro Petruccioli.

- Duminică 31 Octombrie s'au cununat,în biserica "Sf.Maria" din Cleveland/USA,d-ra Nicoleta Uşeriu cu dl Stanley Andrew Mathey,fost luptător în Vietnam. Slujba a fost oficiată de preoţii Haţegan,Uşeriu(tatăl miresei),etc.

- Sâmbătă 11 Decembrie a avut loc,în biserica română ortodoxă din Paris,cununia arhitectului Mihai Sfinţescu cu d-ra Kitty Holley.

+ In Portugalia s'a stins,în vară,Victor Buescu,profesor de Limba şi literatură română la Universitatea din Lisabona.Ţara,pe care o părăsise îndată după invazia rusească,a apucat s'o mai vadă înainte de moarte.Se născuse la Coţofenii din Faţă(Dolj).

+ La 25 August a murit,într'un spital din München,Traian Borobaru.Inhumarea a avut loc,peste 3 zile,la Owen/Stuttgart,slujind preoţii Popa,Zăpârţan,Müller.

+ La 30 August s'a stins,la München,Constantin Vulcan.Lucra la Free Europe.

+ La 1 Septembrie a decedat,într'un spital din Chicago,Doina Ostranu,poetă delicată,născută la Coştei,în Banatul înstreinat.

+ La 19 Septembrie s'a stins,la Youngstown/USA,protopopul Ion Stănilă.

+ La 9 Noembrie a murit,într'un spital din Rădăuţi,pr.Oreste Gherasim,născut la Marginea.Urmase liceul la "Eudoxiu Hurmuzachi",Teologia la Cernăuţi.

+ Sâmbătă 11 Decembrie a fost înmormântat,la Cernica,fostul mitropolit al Bucovinei Tit Simedrea.Avea 85 de ani.

CRONICA PESIMISTULUI

* CEAUŞESCU ŞI KADAR.- Ca toate pe lume,şi patrioţii pot fi de două feluri: patrioţi inteligenţi şi patrioţi tâmpiţi.Tâmpiţi sunt aceia care se lasă păcăliţi, mai ales în exil,de nea Nicu şi de coana Leana,admirându-le,chipurile,naţionalismul.Fără să-şi dea seama că e un "naţionalism" care echivalează cu un asasinat lent al poporului român,cu un adevărat genocid.Realitatea este că se moare de foame astăzi în România,unde în cele mai nenorocite vremuri ale democraţiei burgheze nimeni nu putea să moară de foame.Ştirile din ţară sunt înfiorătoare.Refugiaţi sosiţi de curând în Occident spun că lumea nu se mai lasă încântată de apariţiile de vedetă pe scena internaţională ale lui Ceauşescu.Ceea ce interesează sunt condiţiile de trai,iar acestea sunt cu hotărîre mult mai bune în Ungaria decât în România.Kadar,care,fiind un dictator comunist,e şi el,fireşte,un criminal,e totuşi mult mai patriot decât Ceauşescu: nu face pe divul în politica mondială,dar ungurii trăiesc relativ bine,şi se bucură şi de mult mai multă libertate,pe plan intern,decât românii.Ii invităm pe admiratorii,din confortul exilului,ai lui Ceauşescu,pe care-l exaltă din motive interesate şi uneori bine plătite presa,o anumită presă apuseană,să confrunte,obiectiv,condiţiile de trai din România cu cele din Ungaria,şi pe urmă să vorbească...

* ŢIGANII DIN EXIL.- Toată lumea ştie ce sprijin a aflat regimul comunist impus de ruşi la Bucureşti în ţiganii din ţară.Călăii cei mai crunţi din lagăre, bătăuşii şi torturatorii din temniţe erau,şi sunt încă,mai toţi ţigani,care şi-au putut satisface astfel instinctele bestiale reprimate secole dearândul,şi,ca să fim drepţi,şi multele umilinţe îndurate în trecut(pe drept sau pe nedrept,nu are importanţă).Se vorbeşte de câteva dintre căpeteniile regimului ca de ţigani de origine,şi n'ar fi de mirare.De vreo doi-trei ani,ţiganii au început să ridice capul şi în exil.Dai peste ei,bunăoară,în câte o publicaţie,unde ajung să susţină, fără prea multă gramatică,dar cu enormă insolenţă,teze comode pentru regimul de la Bucureşti.Nu e cazul să dăm nume deocamdată; dar unul din aceşti ţigani pribegi,fiu de lăutar după câte ni se spune,nu se mărgineşte să laude regimul din ţară,ci,într'un "buletin" născut cu alte scopuri,îşi permite,baragladina,să insinueze că ziare şi reviste ale exilului românesc ar fi în solda sau ar lua ordine dela Ceauşescu.Jos laba de pe exil,împeliţatule!

* CAZUL GOMA-BREBAN-ŢEPENEAG.- Un scriitor român,relativ tânăr,şi cu câţiva ani de puşcărie la activ,îşi ia curajul în dinţi şi trimite un text peste hotare, să i se publice,tradus,în lumea liberă,dat că în ţară cenzura refuză să publice un roman-document cu privire la teroarea stalinistă şi la surda revoltă populară, mai ales a tineretului,contra regimului.Alţi doi scriitori,cam de vârsta lui,unul dintre ei chiar mare mahăr comunist,Nicolae Breban,celălat e Dumitru Ţepeneag, profită de faptul că se află în Occident şi fac declaraţii,acordă interviuri,vorbesc la posturile de radio apusene contra "revoluţiei culturale" dela Bucureşti, critică dictatura lui Ceauşescu,şi totuşi se întorc în ţară.Tustrei se proclamă încă "socialişti",dacă nu chiar comunişti.Dar chiar dacă în declaraţiile lor se poate bănui un interes tactic,pe care n'are niciun rost să-l accentuăm,de aici, noi,exilaţii mai vechi,cu alte experienţe şi cu alt trecut,avem datoria să sprijinim astfel de ieşiri,care sdruncină regimul mult,trebue s'o recunoaştem,mult mai mult decât denunţurile noastre,foarte juste,sacrosancte,dar,din păcate,supuse îndoielii în mediul politic occidental.Cred că nu avem niciun drept să strâmbăm din nas şi să refuzăm mărturii de acest gen,care au oricum meritul sincerităţii şi,mai ales,virtutea curajului.Cei trei scriitori s'ar putea să plătească scump "vina" de a fi mărturisit adevărul cu privire la regim: nimic nu e mai periculos pentru o dictatură comunistă decât virusul adevărului.

* INDIA ŞI PAKISTANUL.+ Dacă răsboaiele sunt o urmare fatală a imperialismului,cum susţinea Marx,conflictul dintre India şi Pakistan,prima susţinută şi instigată de ruşi,al doilea sprijinit de chineji,aduce încă o dovadă că URSS-ul şi China comunistă sunt două puteri imperialiste,care se bat pentru a-şi creia "spaţii vitale",zone de influenţă,"colonii" politice,militare,economice.Incă odată,Marx s'a înşelat: comunismul,mult mai interes decât capitalismul,care în fond are interes ca toată lumea să trăiască în pace,alimentează răsboaiele.Dacă vă gândiţi bine,toate conflictele locale isbucnite după al doilea răsboi mondial sunt opera Rusiei şi a comunismului.Cât priveşte India,cine nu-şi aminteşte mitul ce se creiase în jurul acestei ţări "pacifiste" prin excelenţă,care storcea la-

crimile tuturor, cerşind ajutoare de pretutindeni. Ajutoarele au servit la cumpărarea de tancuri şi de avioane, care au masacrat mii şi mii de oameni nevinovaţi. Fiica lui Pandit Nehru s'a dovedit demnă de nefericitul tată, care ajunsese să invidieze pentru India soarta popoarelor subjugate de ruşi în Europa de răsărit...

* POUR LA BONNE BOUCHE.- Un turist occidental în vizită în ţară se miră că miliţienii stau mereu trei împreună. Un prieten local îi explică "misterul" acestei "treimi": Sunt siliţi să fie totdeauna trei, fiindcă unul ştie să citească, altul ştie să scrie, iar al treilea are sarcina să-i supravegheze pe cei doi "intelectuali"...

– Se mai spune că la "mica publicitate" a "Scânteii" ar fi apărut următorul anunţ: "Dispuşi să cedăm regim socialist avansat în schimb poziţie geografică favorabilă"...

Dragoş Măgureanu

Dragii noştri,

Domnul Isus, ce coboară
Azi, din ceriuri, prin Fecioară,
Colo'n Betleem,
Sub al stelei semn
Cum spune'n Scriptură,

Să aducă'n casa voastră,
Şi'n toate, ca şi'n a noastră:
Pace şi belşug,
Vână, meşteşug,
Inimă măiastră!

Iară Moş Crăciun, ortacul,
Să vă calce, azi, conacul,
Şi'n acest amurg,
La cei din Freiburg,
Să-şi golească sacul!

Printre jucării şi scule,
S'aflaţi şi ceva piţule,
Crăiţari, pitaci,
Şuncă şi colaci
Şi sticle... destule!

C'aşezându-vă la masă
C'un popă şi c'o preoteasă,
Să serbaţi frumos
Pe Domnul Cristos,
Din casă în casă...

Tot cinstind şi-udând curcanul,
Să vă potoliţi aleanul
De cei depărtaţi,
Surori, părinţi, fraţi,
Şi de întreg Neamul!

Pentru leatul care vine,
Să aveţi parte de bine,
Sănătate, bani -
Şi la mulţi, mulţi ani!
Precum se cuvine...

Fam. Miron

&& Parohia "Sf. Gheorghe", condusă de pr. Zelea, a organizat Sâmbătă 11 Decembrie, în sala bisericii din Toronto, în colaborare cu Asociaţia Culturală din Hamilton, prezidată de farmacistul Gh. Bălaşu, o serbare cu colinde, buhai, capra şi o piesă în 3 acte. Tineretul, în frumoase costume naţionale.

– La Löwenbräu, în München, a avut loc, la 21 Decembrie, din iniţiativa celor două biserici româneşti, a Românilor din sudul Germaniei şi a Asociaţiei Românilor liberi, tradiţionalul pom de Crăciun. Au colaborat corul Misiunii catolice, condus de mons. Zăpârţan, şi echipa de jocuri "Mioriţa".

– La Köln a avut loc la 12 Decembrie, din iniţiativa dlui Acrivu, sărbătorirea unirii Transilvaniei, cu participarea multor români din nord-vestul Germaniei. Au vorbit pr. Boldeanu şi Popa, cari au slujit şi un Te Deum, şi dl Emilian.

&& Dl Matei Hojbotă a scos o publicaţie "Pentru Neam şi pentru Cruce!", "foaie de luptă şi afirmare românească peste hotare", care "apare oridecâteori evenimentele îi cer să-şi spună fără teamă cuvântul". Adresa: 147 George Street - Toronto 229/Ont. - Canada.- Succes!

&& "Pe urmele Creatorului, care a creat cerul şi pământul, creem şi noi, fiii lui Dumnezeu, utilizând materialul ce ni l-a pus El la dispoziţie", - afirmă Sima în "Ţara şi Exilul": dacă, aşadar, Sima n'a creiat decât ce se ştie din "dosar", vina e a lui Dumnezeu: carele, ca "material", nu i-a pus altceva "la dispoziţie" decât ce i-a pus...

&& Sentenţiază Beniuc, în "Scânteia", că "scriitorul nostru are de întruchipat tipul omului comunist". Nada n'o poate lua nimeni în serios: căci nimeni nu-i dispus, descriind pe comunişti aşa cum sunt, s'ajungă în vreun azil psihiatric...

&& "Der Christliche Osten" arată că în dieceza Timoc, cu reşedinţa la Zăicer, a fost ales episcop macedoneanul Metodie Mujdec. "Cei 310.417 credincioşi sunt în cea mai mare parte Români sau Bulgari. Noul episcop vorbeşte aceste limbi. Cele 89 de parohii sunt păstorite de 39 preoţi".-

CALENDAR NAȚIONAL

3 Oct.1871: Școala de Medicină din București, înființată sub Barbu Știrbei, e ridicată, prin stăruința lui Carol Davila, la rangul de Facultate de Medicină.
5 Oct.1791: Moare, la poalele Băcului (Basarabia), Potemkin, "regele Daciei".
13 Oct.1877: Comitetul "Arboroasei" din Cernăuți (Ciprian Porumbescu, Zaharie Voronca, C.Morariu, Orest Popescu, Eugen Sireteanu), trimite primăriei din Iași o telegramă: "Arboroasa, societatea junimii române din partea detrunchiată a vechii Moldove, trimite condoleanța membrilor săi pentru apărătorul decapitat": aluzie la Grigore Ghica-Vodă, dela a cărui "decapitare" se împlinea un secol.
13 Oct.1881: Se naște, la Bacău, George Bacovia.
15 Oct.1451: E ucis la o nuntă, la Reuseni/Suceava, Bogdan Vodă, tatăl lui Ștefan.
19 Oct.1961: Moare Mihail Sadoveanu.
21 Oct.1921: Moare Tudor Pamfile, scriitor și folklorist.
24 Oct.1499: Clădirea clopotniței bisericii domnești din Piatra Neamț: "Io Ștefan Voievod... Domnitor al Țării Moldovei, fiul lui Bogdan Vv, a zidit această câmpănare, având Doamnă a sa pe Maria, fiica lui Radu Vv și fiu al lor iubit Bogdan Vv, în anul 1499, iar al Domniei Lui al 43-lea curgătoriu, Octombrie 24 zile".
25 Oct.1921: Nașterea lui Mihai, eroul dela 23 August 1944.
26 Oct.1850: Se naște Grigore S.Tocilescu.

1 Nov.1424: Ioan al VIII-lea vine din Occident "prin părțile dela Dunărea, coborându-se într'o localitate anume Chilia", de unde triremele, venite anume din capitala sa, îl duc la Constantinopol. (Iorga)
2 Nov.1815: Moare în Sinea, lângă Cașovia, Gheorghe Șincai.
8 Nov.1538: Vistierul Mateiaș termină biserica din Horodniceni (Bacău).
8 Nov.1603: Călugărița Teofana dăruiește Coziei niște moșii dăruite de Mihai Vodă, în 1595, "cinstitei și dela inimă prea iubitei maicii mele Doamna Teodora".
8 Nov.1857: Se naște, la Iași, A.C.Cuza.
9 Nov.1789: Austriecii, conduși de prințul de Saxa-Coburg, intră în București.
9 Nov.1903: Moare Luigi Cazzavilan, garibaldin, născut la Arzignano/Italia în 1852, fondator al ziarului "Universul" (1884).
10 Nov.1895: Moare Alexandru Odobescu.
11 Nov.1845: Se naște, la Brânzenii Vechi/Orhei, filantropul Vasile Stroescu.
12 Nov.1869: Moare Gheorghe Asachi.
14 Nov.1581: Diaconii Șerban și Marian, ucenici ai lui Coresi, încep Palia dela Orăștie (traducere a Vechiului Testament în română), terminată în Iunie 1582. Se tipăresc doar Facerea și Ieșirea, deși multe din celelalte se găseau gata traduse.
15 Nov.1845: Se naște Vasile Conta.
16 Nov.1816: Se naște Andrei Mureșanu.
18 Nov.1916: Cade, în luptele dela Bălării/Vlașca, învățătorul-scriitor (folklorist) Dumitru Mihalache din Topoloveni, frate cu omul politic.
19 Nov.1919: Moare Alexandru Vlahuță.
20 Nov.1920: Iese "Ion", cunoscutul roman al lui Rebreanu.
21 Nov.1941: Moare profesorul Ion Zelea Codreanu, tatăl Căpitanului.
22 Nov.1953: Moare în exil, la Buenos Aires, preotul Ștefan Palaghiță, băcăuan, fondatorul parohiei române ortodoxe din capitala Argentinei.
24 Nov.1814: Se naște Matei Millo.
30 Nov.1863: Alecsandri merge în audiență la Napoleon III, pentru a sonda opinia împăratului pentru proectata lovitură de Stat.

3 Dec.1691: Apare "Mărturisirea ortodoxă", tradusă în românește de Radu Greceanu, cu sprijinul mitropolitului Teodosie al Munteniei.
9 Dec.1671: Isbucnește răscoala orheienilor, lăpușnenilor și sorocenilor, cu Mihalcea Hâncu, Apostol Durac și alții, contra lui Duca Vodă; dar fără rezultat.
10 Dec.1855: Emanciparea țiganilor.
11 Dec.1861: Turcia recunoaște Unirea Principatelor.
15 Dec.1421: Papa aprobă despărțirea lui Alexandru cel Bun de polona Ryngalla, pe motiv de rudenie.
15 Dec.1887: Apare, la București, "Revista nouă", condusă de Hasdeu. Colaborează Delavrancea, Vlahuță, Basarabescu, V.A.Urechia, Ionescu-Gion, Speranția, Simion Florea Marian, etc. Incetează în 1895.
17 Dec.1870: Se naște, la Giurgiu, I.A.Basarabescu. Moare la 29 Martie 1952.
18 Dec.1846: Moare Veniamin Costache, la mânăstirea Slatina, unde se retrăsese dela 28.Ianuarie 1842.

21 Dec.1596: Se naşte Petru Movilă,mitropolit al Kievului şi Haliciului,fiu al lui Simion,Domn al Moldovei şi al Munteniei.

22 Dec.1875: Se înfiinţează,la Cernăuţi,societatea studenţească "Arboroasa".

24 Dec.1821: Moare la Constantinopol,închis şi orb,la 83 de ani,Alexandru Callimachi,fost domn al Moldovei.

25 Dec.1911: Moare Cavalerul Ion De Puşcariu.

SCITUL de I.Pillat

Când până'n zări e câmpul numai iarbă
In jocuri de lumină şi de vânt,
Când herghelia se repede oarbă
Şi-l vântură cu coama la pământ,

De-mi sună'n cer întâiul tunet goarna
Şi bubue din depărtări în depărtări,
In sânge mi se desmorţeşte iarna
Şi ce-a fost mort învie din uitări.

Pe roib călare o pornesc cu zorii,
Oprit cu ochii roată pe gorgan,
Adulmec vântul şi aud cocorii
Vestind din cer sămânţa altui an.

Atunci înfricoşat descalec iute,
Lipind urechea de pământul viu,
Şi din afund de lumi răspund pierdute
Popoare răscolite din pustiu.

Aud prin vreme scârţâit de care,
Galop adânc vuind spre răsărit,
Şi inima îmi bate tot mai tare
Chemându-mă cu sângele meu scit.

&& Respingând comunismul "nu pentru trecutul său acoperit de sânge"(mai ales că,personal,n'a păţit nimic),ci pentru motive mai.. domnişoreşti(considerându-l o aberaţie,absurditate,siluire a spiritului uman),- dl Raţiu vrea "legături economice şi culturale între Republica Socialistă România şi Occidentul liber.Noi credem -continuă dsa- că aceste legături nu pot să beneficieze,în ultima analiză,decât poporului român".Faptele desmint însă total aceste afirmaţii,şi nu-l credem pe dl Raţiu aşa de rău informat - mai ales că,precum singur afirmă,în acelaşi "F.R.P.",a stat de vorbă cu sute sau mii de compatrioţi veniţi din ţară.Or,deşi România are de ani de zile legături economice cu Occidentul,cozile la ceapă,cartofi şi alte "alimente"(pe care,când omul le găseşte,le primeşte în braţe,trebuind să le împacheteze în jurnal adus de acasă),departe de a se rări,s'au intensificat tocmai în acest period.Ceeace arată limpede că profitul din zisele relaţii înlesneşte nu viaţa nenorociţilor din ţară,ci,pe lângă huzurul "noii clase", propaganda comunistă în lumea liberă,acţiunile subversive,întreţinerea focarelor à la Vietnam,spionajul,procurarea de către ruşi a ceea ce direct ar obţine mai greu sau deloc,etc.

De aceea am rămas uimiţi când am citit că tot efortul fraţilor români americani,menit să uşureze dezastroasele efecte ale potopului din ţară,a nimerit,sub formă de tone de sămânţă,direct în poala bandei lui Ceausescu! Şi chiar de n'o fi răsărit,sămânţa dăruită,prin vreun Kazakstan,ci în colhozurile patriei,ţăranul devenit rob al gliei n'a primit decât tot ce primea înainte: 3 lei pe zi de lucru,iar toamna câteva chile de fasole,ceva cartofi,vreun sac de mălai încins; restul a mers la fondul de luptă pentru subjugarea lumii libere,inclusiv a Americii.Cui a folosit atunci,ajutorul românilor din Statele Unite? Negreşit,acelora pe cari aceştia pretind să-i combată!

Aceeaşi uimire când am văzut pe şefii celor mai cunoscute organizaţii româno-americane de luptă contra comunismului -e vorba de Episcopia Prea Sfinţitului Trifa şi de Liga d-lui Eugen Popescu- intervenind direct la Nixon pentru a se acorda României lui Ceauşescu clauza naţiunii celei mai favorizate,- fără nicio garanţie că foloasele acestui comerţ vor merge la biata populaţie şi nu la banda ce "guvernează" pe contul şi în folosul tenebroaselor scopuri ale Kremlinului.Şi atunci,nu ştim de ce să ne îndoim: de "ajutorarea" respectivilor şefi? sau de sinceritatea unei atitudini anticomuniste,aşa de gălăgios afişată!...

&& Afirmă Horia Sima într'un articol lung cât publicaţia ce scoate şi care s'ar putea intitula "Teoria chibritului",că,"în politică,'mâinele' e mai important decât astăzi.Un om politic trebue să-şi proiecteze concepţia,analizând toate consecinţele actelor lui": e exact ce-a făcut Sima,când a împins din răsputeri la asasinarea căpeteniilor Mişcării în vederea unui "mâine" în care,rămânând loc destul,avea să ajungă chiar şef al nefericitelor resturi legionare...

&& "Curierul" ne aduce vestea că Românii din Statul Victoria/Australia s'au decis să construiască,la Melbourne,o "Casă românească".Succes!...

DIN ZIARE, CĂRŢI, REVISTE

* Marcel Clément, C'est l'heure de l'action, în "L'Homme Nouveau", Paris, 3 Oct.: ...Pacea e azi ameninţată. De o parte, prin armele de o putere nelimitată, pe care Rusia le-a acumulat în serviciul voinţei sale de imperialism mondial; de alta, prin continuarea războiului subversiv pe care forţele revoluţionare îl conduc în toată lumea, în Biserică ca şi în Stat.. Capii Kremlinului lucrează actualmente pentru ca alegerile din 1973 să aducă, în Franţa ca şi în Italia -şi în Germania-, dacă nu un guvern comunist, cel puţin unul de front popular cu participare comunistă. Această cucerire a Occidentului pe cale electorală e, în limbaj comunist, calea păcii. La nevoie, cucerirea comunistă a lumii în cadrul geo-politic actual ar putea duce la o invazie militară a întregei Europe apusene de către trupele pactului dela Varşovia. Reuşita acestui plan de "pace" comunistă depinde, în fapt, de catolici. Dacă aceştia trec în număr suficient la socialism şi votează în 1973 "frontul popular", pacea comunistă va domni! In termeni clari, asta înseamnă că cucerirea Occidentului se va face ireversibil pe cale electorală.

Aceste observaţii pot explica campaniile mai mult sau mai puţin explicite, duse azi în unele publicaţii catolice, în unele parohii, în diverse mişcări, pentru a explica oilor că ele pot merge să pască în păşunile socialismului şi comunismului, cu condiţia de a-şi alege iarba. Ca în Chile, comuniştii de aici lucrează ca să fie catolicii din Franţa cari să-i aducă la guvern. Unii catolici cred că servesc Biserica ajutându-i. Nu le judecăm intenţiile, dar credem că se înşeală. Socialism şi comunism, dând proprietatea privată Statului, adaogă puterii politice conducerea economică a întreprinderilor. Stabilind socialismul oficial, democraţia populară adaogă acestei puteri politice şi economice a Statului monopolul puterii ideologice şi culturale (presă, radio, televiziune, etc.). Cum se ştie de altfel că acolo unde preoţii nu mai sunt decât ideologi, Bisericile sunt ele însile aservite; trebuie văzut clar că, preparând patul unui regim social-comunist, catolicii colaborează la constituirea unei puteri care va întruni în aceeaşi mână politică: legislativul, executivul, judiciarul, economicul, culturalul, ideologicul şi spiritualul. Această fuziune a tuturor puterilor într'o singură mână, e definiţia însăşi a tiraniei...

...Acestei păci comuniste, noi îi preferăm pacea pe care Isus a venit s'o predice în lume. Pacea lui Cristos în Impărăţia lui Cristos. Depinde de noi s'o lăsăm să se stabilească în noi şi'n jurul nostru... Dincolo de nebuniile contemporane ale pornografiei publice, va trebui să restaurăm nobleţa dragostei; dincolo de campaniile pentru avort şi contra pedepsei cu moartea, va trebui să restaurăm respectul vieţii inocentului şi legitimitatea pedepsei pentru vinovat; dincolo de capitulările intelectuale şi morale, va trebui să restaurăm disciplinele înţelepciunii şi ştiinţei în viaţa şcoalelor şi universităţilor; dincolo de dictatura comunistă asupra muncitorilor va trebui să restaurăm colaborarea claselor în adevărata justiţie socială, ce nu s'ar putea concepe fără amiciţie; dincolo de lupta imperialismelor ce se înfruntă astăzi, va trebui să lucrăm, zi de zi, la dezarmare cu un control eficace, pe care pân'acum Ruşii l-au respins întotdeauna. Scurt: e o întreagă lume de refăcut, din temelii. Dintr'o lume sălbatică, trebuie să refacem o lume umană. Dintr'o lume umană, trebuie să încercăm a face o lume divină, adică după inima lui Dumnezeu.

* J.-G.-H. Hoffmann, L'U.R.S.S. et l'Eglise, în "Exil et Liberté", Paris, Iunie 71: ...De la desenarea sa responsabil al relaţiilor externe ale Bisericii din Rusia, în Iulie 1960, mitropolitul Nikodim înfruntă problema ce punea Moscovei soarta comunităţilor ortodoxe de origină rusă fixate în America de Nord. Ani de zile Nikodim prepară terenul pentru întoarcerea lor la ascultarea Moscovei, folosind admirabil creditul ce-i conferea intrarea Bisericii Ortodoxe Ruse în Consiliul Ecumenic al Bisericilor. Foarte reaua stare a sănătăţii patriarhului Athenagoras punând scaunul din Constantinopol în stare de mai puţină apărare, oferi lui Nikodim o şansă de acţiune pe care vigilenţa sa n'o lăsă să-i scape. Importanţa ce-i da deschiderea cu Roma a unor relaţii amicale, până atunci nu numai necunoscute dar inimaginabile, făcu din el un "mitropolit de prestigiu" mai ales pe lângă Ortodocşi. El consacră deci toate resursele abilităţii sale pentru a "lucra" opinia a numeroşi ortodocşi americani, ceeace aduse pe arhiepiscopul Pimen la 18 Mai 1970, ca vicar al Scaunului Patriarhal vacant şi în numele Sfântului Sinod al Uniunii Sovietice, să proclame autocefalia (adică independenţa) "Bisericii Ortodoxe din America"... Importanţa acestei proclamări e clară: prin crearea acestei autocefalii americane, exarhatul patriarhal al Moscovei e sacrificat, adevărat, dar în schimb

unitatea Ortodoxiei americane se poate realiza în afara influenţei patriarhiei ecumenice din Constantinopol,tot creditul operaţiei revenind Moscovei.Asta înseamna o victorie strălucită pentru diplomaţia scaunului moscovit şi,în spatele lui, pentru politica Kremlinului tinzând a minimiza influenţa de radiere a patriarhiei ecumenice asupra întregului Orient-Mijlociu.

Reacţiunile fură imediate.Nici nu putea fi altfel,din cauza inadmisibilităţii canonice a unei decizii luate de Moscova fără consultarea unui Sinod ecumenic. Luând singură o decizie de competenţa ansamblului Ortodoxiei,Biserica rusă a săvârşit un gest ce echivalează cu auto-afirmarea ei ca superioară Sinodului ecumenic şi autorităţii sale.Că această decizie a fost luată în deplin acord cu Kremlinul,e o constatare de simplă logică,dată fiind strânsa înrudire ce ea prezintă cu politica externă sovietică.Ortodoxia mondială a înţeles-o imediat...

* Jean Paveleson,De ce am evadat,în "Acţiunea românească",New York,Oct.1971: ...Lagărul dela Latina(Italia).. Era prima oază de libertate unde,după evadarea din iadul comunist din România,puteam respira un aer de libertate şi unde,pentru prima dată în 25 de ani,am simţit că din animal am devenit om.Am văzut aci pentru prima dată că cei din jurul meu,care reprezentau interesele Statului,mă considerau om ca şi ei şi îmi atribuiau aceleaşi însuşiri sufleteşti ca şi ale lor.

E greu să descrii primul fior pe care-l simţi,când din robotul infect şi din animalul de muncă care ai fost,să devii dintr'odată om ca şi ceilalţi folositor societăţii,cu idei proprii şi cu credinţă în Dumnezeu...

A evada din iadul comunist din România e similar cu a evada din inchiziţia medievală.Maşinăria hidoasă de represiune a Statului comunist a pătruns până în cele mai ascunse fibre ale sufletului şi vieţii cetăţeanului.Nu te poţi muta dintr'o stradă în alta dacă nu dovedeşti pentru ce te muţi.Dacă eşti mai gospodar şi ai la servici sau pe stradă o ţinută mai îngrijită,dacă acasă ai o gospodărie mai curată sau mai bine aranjată,dacă ai copii sau nevastă mai bine îmbrăcată,imediat eşti cercetat,de unde ai bani,cine ţi i-a dat,de unde i-ai procurat. Dacă ai lucrat un lucru suplimentar după servici şi ca om organizat ai economisit în câţiva ani o sumă de bani şi ţi-ai cumpărat o maşină,apoi toată securitatea şi miliţia economică vine pe capul tău,de unde ai banii,de unde ai maşina. Dacă ai nevoie de o locuinţă şi nu eşti membru de partid,apoi,în veci,nu vei primi o altă locuinţă,ci în pivniţa cu igrasie şi şobolani în care stai acuma,cu doi sau trei copii,acolo vei şi muri.De ani de zile,la măcelăriile din oraşele din provincie se vând oase de porc,despuiate de carne.Lumea stă la coade pentru aceste oase ceasuri întregi,fiindcă altceva mai rentabil nu are ce să aleagă.Dacă cineva,stând la coadă,i-ar trece numai prin gând să comenteze acest fapt,peste câteva zile dispare dela adresă,şi Dumnezeu ştie,apoi,pe unde îi va putrezi trupul.

Am locuit într'un cartier însemnat din Bucureşti.Aici aveam o securitate a Capitalei,apoi o altă securitate a sectorului,apoi venea securitatea de cartier, după asta securistul de stradă şi,la urmă,vin pândarii de blocuri.La servici ai securitatea întreprinderii,care sunt: cadrele,secretarii,portarii,paraziţii dela biroul cu documente secrete,trântorul dela comitetul sindical,activiştii dela biroul organizaţiei de bază.Vin apoi securiştii care activează în secţii sau în servicii.Aceştia se află de obicei strecuraţi pe la transporturi sau la paza contra incendiilor.Dar,n'ai scăpat,căci mai ai securitate şi în biroul unde lucrezi. Din 4 sau 5 colegi de birou,în mod sigur unul dă informaţii securităţii.

Ai ieşit afară pe stradă,şi aicea dai de securişti,printre ospătarii sau chelnerii dela restaurante,printre verificatorii de contoare electrice,o parte dintre factorii poştali,controlorii dela staţiile de tramvaie,şi în plus mai este o întreagă armată de indivizi siniştri,care de ani de zile stau în acelaşi loc, la un colţ de stradă,cu un geamantan în mână,ca şi cum ar aştepta tramvaiul sau ar pleca la gară.Alţii sunt prin autobuze,alţii stau şi asculă pe la cozile de la pâine şi dela carne.După atâta pândă,atâta suspiciune,atâta teroare,biet cetăţean român,unde mai găseşti un loc sub soare şi pentru sufletul tău chinuit?

Am dat numai câteva exemple curente,din sute şi mii care par aduse din alte planete,dar spre marea noastră tragedie,în România de azi ele sunt o crudă realitate.Toată această hidoasă maşinărie de informaţii,de pândă,investigaţie,de teroare a opiniei publice,e susţinută de o întreagă armată de securişti,miliţieni şi activişti de partid,aleşi cu grijă de regim.Aşa cum un grădinar îşi alege cu grije florile,aşa regimul şi-a colectat toate aceste personaje sinistre,care sunt o groază pentru populaţie şi un calvar pentru viaţa particulară a cetăţeanului. Toate stârpiturile,tot gunoiul social,toţi jâmbaţii,toţi ghebosii,toţi certaţii

cu logica şi buna cuviinţă,cei certaţi cu cultura şi credinţa,toate aceste dihănii cu chip de om,plămădite în beţie,sunt puse astăzi să păzească constituţia statului şi să apere drepturile bietului cetăţean român.Am zis "bietului cetăţean român",fiindcă din viaţa lui de altă dată nu i-a rămas decât sufletul,soarele care-l luminează şi ploaia care cade şi peste cei buni ca şi peste cei răi.El nu mai are azi ogradă,fiindcă i-a luat-o colectivul.El nu mai are gard la casă, fiindcă în România,ţară a pădurilor,de ani de zile nu se mai vinde o singură scândură la populaţie.El nu mai are câine şi nici mâţă la casă,fiindcă nu are ce să le dea de mâncare.El nu mai poartă frumosul costum naţional românesc,fiindcă nu-l mai poate face în casa lui.Acest biet cetăţean român nu mai este astăzi decât fantoma Eu-lui său de altădată.Intr'o semibeţie nostalgică,în fiecare zi el trece şi se uită cu jale pe la fosta lui casă,pe la fostul lui ogor pe care l-au muncit moşii şi strămoşii lui,pe la fostul lui atelier la care a muncit zeci de ani.Apoi,dintr'un instinct de mândrie personală,se retrage într'un loc ascuns şi plânge.

Când am ajuns în Statele Unite,primul meu gând a fost să văd poliţiştii,cum sunt,ce fac şi ce rost au.Şi,în adevăr,i-am văzut.I-am văzut îmbrăcaţi în frumosul lor costum marinăresc,înconjuraţi de dragostea şi simpatia publicului.M'am uitat pe stradă,la sute de poliţişti,dar de fiecare dată i-am văzut înconjuraţi de public,unde ei îndrumau,sfătuiau,ajutau... Dacă mergi însă la Bucureşti,în cartierul Cotroceni de exemplu,şi vezi pe strada ta un securist cu picioarele crăcănate şi uitătura şachie,că se tot uită la o hârtie şi apoi se uită la case, sângele ţi se opreşte în vine,inima încetează să mai bată,creerul şi el amorţeşte, fiindcă nu ştii pe cine-l caută: pe Ionescu,pe Popescu,pe tine,sau pe altul.Ştii însă sigur un lucru,că această căutare a securistului se termină întotdeauna cu judecată,închisoare,sau şi mai rău.Imi vin în minte zeci şi sute de asemenea situaţii,dar cum să le poţi cuprinde toate într'un articol de ziar? Un lucru rămâne însă sigur şi acesta trebuie să-l ştie toată lumea,că România stalinistă de azi a devenit un imens lagăr de concentrare,dela Constanţa până la Satu Mare,şi că cetăţenii ei sunt asemenea unor naufragiaţi dintr'un submarin,care nu au altă alternativă decât aşteptarea,căci sfârşitul îl ştiu sigur.Nu eşti sigur azi în România pe viaţa ta,pe casa ta,pe familia ta,pe meseria ta,pe banii agonisiţi cu greu din munca ta.Nu ai voie să te închini lui Dumnezeu,nu poţi avea prieteni,nu te poţi şi tu desfăta odată în legea şi credinţa ta,nu poţi boteza copiii,nu te poţi cununa.Comuniştii dela Bucureşti urlă în gura mare,la toate ocaziile,că toate aceste drepturi sunt consfinţite prin lege în ţara lor,dar aceasta este o minciună sfruntată.In realitate,oricine este prins că încearcă,chiar pe ascuns,să îşi exercite aceste drepturi elementare,este sancţionat cu cea mai mare asprime. Dela Turci,dela Museali,n'a fost în ţara noastră atâta minciună şi atâta mişelie ca astăzi.Toată această fantasmagorie şi teroare este făcută pe sufletul şi pielea bietului român,care nici nu mai suflă,nici nu mai mişcă.

Intr'un secol atât de minunat ca al nostru,plin de frumuseţi tehnice,artistice,culturale,unde un alizeu cald de libertate se întinde până la marginile pământului,e o jignire,o ofensă şi o degradare adusă fiinţei umane ca să mai existe astăzi pe frumosul nostru pământ aceste PETE NEGRE,unde elementul om este batjocorit,terorizat,înfometat,discreditat şi adus în starea de robot şi animal de muncă.In această împrejurare,fiecare om,şi fiecare român în special,care s'a uitat o singură dată la soarele care-l luminează,are datoria sfântă de a lupta cu toate forţele pentru eliberarea fratelui său căzut între tâlhari.Nu există faptă mai mare,mai frumoasă şi mai sublimă,decât de a lupta pentru eliberarea fratelui tău,aflat în suferinţă,care are acelaşi suflet ca tine,aceeaşi credinţă,aceleaşi dorinţi şi vorbeşte aceeaşi limbă.Fiecare dintre noi are pe cineva în ţară,de care îi este drag ca de lumina ochilor.Dar aci mă opresc.Cu cât îmi aduc aminte de mai multe lucruri,hârtia mi se umezeşte,ochii mi se împăienjenesc şi nu mai văd să scriu.De aceea sunt nevoit să sfârşesc cu începutul: Iată,de ce am evadat!

VALUL LUI TRAIAN de V.Alecsandri

Pe câmpia dunăreană,care fuge'n depărtare,
Unde ochii se afundă dintr'o zare'n altă zare,
Ca pe sânul fără margini şi pustiul de ocean,
Unind două orizonturi,- iată valul lui Traian!

El se'ntinde ca o brazdă ce pe urma-i colosală
A săpat,în primul secul,o triremă ideală,

Sau ca frânghia destinsă a giganticului arc
Ce-l purta,luptând cu Roma,Decebal,falnic monarc...

Pe colnicul rotund,verde,la al vânturilor şuer
Cântă'n umbra lui Murgilă un păstor din al său fluer.
Lângă dânsul doarme-un câne; pe sus sboară un vultan
Şi o turmă de oi blânde pasc pe valul lui Traian!

&& Biblioteca din Freiburg a avut,în Octombrie,adunarea anuală: participare slabă,entuziasm anemic.S'au dus vremurile când oraşul vuia de voioşia sutelor de participanţi veniţi din toată lumea,- dispuşi să creadă,conform părerii,cam prea generos propagate,că-i vorba de cel mai formidabil bastion al românismului liber. Sarcina era,în adevăr,exorbitantă pentru bieţii umeri ai d-lui Mihăilescu,care, dacă se pricepea să pună cărţi una peste alta,nu ştia apoi ce să facă cu ele.Prăpastia dintre vis şi realitate s'a însărcinat,onest,însuş directorul bibliotecii s'o lămurească,arătându-şi în văzul lumii adevăratele-i proporţii: când a ieşit cu boxul înaintea camarazilor,când a denunţat alte activităţi naţionale,când a invitat Legaţia lui Ceauşescu la sindrofiile bibliotecii.Aşa se face că,pentru cumpărarea unui local,şi la peste două decenii de "activitate",a trebuit să pună Statul german două treimi din cost,ba a mai fost nevoie şi de un împrumut,căci exilul,lămurit de-acum,n'a mai răspuns.

Am răsfoit darea de seamă,ieşită la "douăzeci de ani de activitate".Găsim,la "activitatea editorială",basme,legende,poezii populare,48 de extrase: nicio singură lucrare despre Basarabia,Timoc,Transnistria,Banatul înstreinat,ori Bucovina, sau despre marea dramă de azi a românismului! Misiunea declarată a Institutului: "de a contribui la cercetarea problemelor româneşti în corelaţie cu popoarele conlocuitoare sau înconjurătoare din spaţiul sud-estului european",a rămas şi ea în arhiva intenţiilor pudice.Dl Mihăilescu,bulibaşa cultural al exilului,figurează cu o broşură de 22 pagini în 50 de exemplare,despre "Viaţa şi opera lui Ion Bianu": e vorba de maestrul care i-a pus primele mânecare negre,ca să-l ferească de praful rafturilor(iar mai târziu să-i poarte noroc...).Vedem apoi o serie de"secţii": muzicală,teze de doctorat,filatelie,numismatică,etc.; nu ştim cât or fi de reuşite,dar lipseşte o secţie care,cu siguranţă,ar fi fost şi bogată şi originală: secţia denunţurilor...

&& Horia Sima îşi face,în "Ţara şi Exilul",o severă autocritică: "Suferim - scrie dsa- de vanitatea de a fi cineva... de a reprezenta ceva.. Ne place să agităm diverse teme patriotice,ardem de dorinţi de a fi şefi,conducători.. In această fragmentare agitatorie.. recunoaştem efectele pustiitoare ale dimensiunii slave (în adevăr,numele de Sima e foarte răspândit la sârbi şi la bulgari),- care crează goluri în suflet,pe care încercăm să le acoperim apoi cu poze externe şi gesturi grandilocvente".Şi ca să nu se creadă că exagerează,Sima ţine să şi arate,cu cazuri concrete,momente ce l-au degradat în proprii săi ochi: "Agitatorul -mărturiseşte dsa în continuare- merge în fruntea mulţimilor până la momentul decisiv,dar când vede că situaţia xxxx ia o turnură gravă,care poate să-l coste chiar viaţa, dispare de pe scenă,lăsând altora răspunderea acţiunii": aluzia la"lovitura dela 3 Septembrie",când,în timp ce alţii mureau,el stătea călare pe proaspăta graniţă româno-maghiară de lângă Braşov,e clară; la fel de clară ca aluzia la "rebeliune", când,după ce-a cauzat alte sute de morminte,a şters-o în cufărul unei maşini nemţeşti,"lăsând altora răspunderea acţiunii"...

&& E aşa de rar să vezi.. ciori albe,încât nu ne putem opri să semnalăm două gesturi de omenie ale regimului de ocupaţie din ţară: permiterea reînhumării osemintelor lui Ion Mihalache la Dobreşti(făcută la cererea văduvei,moartă şi ea la două săptămâni după trista ceremonie),şi viza lui Corneliu Gârneaţă,obţinută cu atâta repeziciune încât a putut participa la funeraliile tatălui său la Erding.

Aci am mai adăoga un fapt,pe care nu ştim bine cum să-l interpretăm.Cam toate căpeteniile legionare,ca să nu vorbim de cei mai mărunţi,şi-au primit,în vizită, neamuri din ţară: răposatul Gârneaţă,episcopul Trifa,pr.Boldeanu,Mihăilescu,chiar şi Boeru; ultimul în serie,Papanace,şi-a primit şi el,însoţită de o soră a lui, pe bătrâna-i mamă.Numai conducătorul "Vetrei" nu şi-a văzut o rudă de peste 30 de ani! Care să fie pricina? Că,de luptat,luptăm şi noi... Să fie lupta lor mai apreciată ca a noastră?... Să fie... invers?.. Mister!

&& Cel mai bun şi apreciat vin în Ţară e... "vin americanii"!

DIN BUCLUCURILE "VETREI"

Interesant că cei ce-au jurat pieirea acestei publicaţii se află nu printre fireştii inamici ai unei foi româneşti, ci în înseşi rândurile celor ce se profesează, cu braţul cât mai sus, drept cei mai neprihăniţi patrioţi. Până acum, atentatele au fost de natură fizică (atacarea cu boxul a directorului ei, de către vestitul cultural al exilului); sau morală: editarea unei foi cu înger pe copertă (dar se vede, după preocupare şi efect, a fi fost din tagma celor alungaţi din rai), cu scop mărturisit de distrugere a "Vetrei", - "Întâmpinare" scoasă de careva care, moralmente, se socotea cu cărţile în perfectă regulă, de vreme ce nu el a ucis pe Iorga şi Madgearu. Eşuând aceste încercări, ca şi denunţul, la kahal şi tribunal, că "Vatra" ar fi antisemită, că nu şi-ar preciza, la coadă, responsabilul, că redactorul ei ar fi stând clandestin în Germania, etc., a urmat, recent, un atentat de ordin financiar: "Vatra" a fost pârîtă, la Administraţia Financiară, că nu şi-ar fi plătind impozitele pe... venit. Semnatar al hilarului denunţ e "sfetnicul fiscal al doamnei Brunhilde Orendovici"; dar acesta, din tot "fagurul de miere" al limbii româneşti nu cunoaşte, probabil, decât frumosul nume de mai sus; iar Doamna, până acum cel puţin, părea mai dedată gospodăriei decât lecturii: habar n'aveam că face o excepţie, desigur măgulitoare pentru noi, citind pe nerăsuflate "Vatra" noastră. Să fi luat dânsa, totuşi, o astfel de iniţiativă, fără măcar să-şi înştiinţeze, dacă nu consulte, soţul? Ar fi o nemeritată difidenţă, când el i-a arătat întotdeauna cea mai deplină încredere: de n'ar fi să cităm decât cazul de acum câţiva ani, când, făcând tovărăşie negustorească cu un camarad, dl Orendovici a pus, chiar de-a doua zi, totul - o bagatelă de vreo 60.000 de mărci - pe numele nevestei (iar cinstita agoniseală de-aci le-a purtat noroc, împingându-i la salturi tot mai îndrăzneţe). Că a împins-o dânsul la denunţ, iar e greu de crezut: la noi, în ciomăgelile lor endemice, numai rudarii îşi puneau copiii şi nevestele în faţă; de altă parte, duhul dela "Arboroasa" să fi rămas în zona ocupată a Cernăuţilor?...

Dar oricare ar fi autorul (şi-am fi ispitiţi să presupunem, măcar din cavalerism pentru soţie, pe domnul soţ), noi, incapabili de un anumit limbaj, care-i apanajul marilor comandanţi (a se vedea "polemica" Papanace-Sima, pe bază de "apaş", "caracudă", "javră", "infam", "mizerabil", "pehlivan", "mişel", "neruşinat" şi alte juvaeruri de prin Levant), ne limităm la o singură curiozitate: care să fi fost mobilul "comunicării"? Cumva grija pentru finanţele Germaniei, care de-o vreme par a-şi fi cam pierdut busola? ar fi şi o dovadă de lealitate pentru ţara adoptivă, la a cărei cetăţenie dl Orendovici s'a înfipt printre cei dintâi. Dar aici l-a întrecut alt camarad, pre nume Humiţă, carele, în Statele Unite, a mers până la înfiinţarea unui comitet financiar pentru sprijinirea... Israelului, aflat în mari bucluri cu arabii. Alţii cred că, gelos pe cunoscuta glorie a conului Virgil (care, după mai multe denunţări, şi agresiunea cu boxul, a ajuns preşedinte la UARG - ba şi într'un comitet... creştin al generalului Gheorghe -, menţinut într'un consiliu conducător de oaste.. idealistă, ba a şi fost lăudat foc, pentru isprava la drumul mare, de către un gogeamite comandant legionar), o fi crezut a întrevedea, aci, modul de a "răzbate": în acest caz, nu i-ar mai rămâne decât să iasă şi cu parul.. Exilul fusese totuşi generos cu el, îngăduindu-l în fel de fel de comitete, ortodoxe sau de salvare patriotică, fără să-l întrebe dacă şi-a botezat măcar vreunul din copii în "legea veche", sau dacă i-a învăţat "limba vechilor cazanii", când ambii părinţi vorbesc - încă... - româneşte; mai recent se zice c'ar fi prezidând, chiar, alături de Mihăilescu, nici mai mult nici mai puţin decât un comitet... Moţa-Marin, aşa că paza neprihănirii numelor celor doi sfinţi e, cum se vede, în cele mai imaculate mâini! Cată să-l înţelegem, însă, şi pe dl Iasinschi: dacă-i trebuia neapărat bucovinean la comitet, - oameni ca Ionel Ţurcan, cu chip curat şi cuget à la Moţa, nu se nasc chiar în toate zilele; iar el a şi căzut, de altfel, pe undeva la Dalnic...

Alţii sunt de părere că, denunţând "Vatra", o fi vrut să-şi facă ceva merite pe la Legaţia lui Ceauşescu, în vederea unui drum în ţară, cu care tot ameninţă de la o vreme; sau că a vrut s'arate că şi el e cult, ca Mihăilescu (ceeace n'ar fi chiar o greutate); sau că, dând a înţelege cât e de pricopsită "Vatra", a vrut să facă în necaz celorlalte publicaţii, care abia îşi trag sufletul.. Mai sunt unii, în fine, cari socotesc denunţul doar un mod delicat şi indirect de a atrage atenţia cititorilor mai... timizi asupra unor aşa zise obligaţii...

Oricum ar fi, noi am semnalat cazul nu atât pentru a sublinia, încă o dată, reala stofă a unor intransigenţi întru cele patriotice (şi dacă cineva îşi închipuie că se va găsi un singur om, fie şi fost legionar, care în urma acestui fapt să-i respingă mâna, înseamnă că nu cunoaşte sensibilitatea la onoare a unui exil,

care luptă pentru liberarea ţării,ca să poată înlocui apucăturile de acolo cu... cele de aici); ci,dimpotrivă,pentru a-l indica forurilor competente în avansări, decorări,lăudări,cooptări,etc. Căci ar fi strigător de nedrept ca alţii,la merite egale,să fie cocoţaţi în fruntea tuturor consiliilor şi comitetelor de salvare morală-creştină-naţională-patriotică,iar orendovicìul nostru să rămână doar la tejgheaua,cu urechi,a unui local din marginea Freiburgului.

Petre Vălimăreanu

PRIBEGIE de Doina Oşteanu

Nu mai socotesc amurgu'n palmă
Şi Duminicile'n clopot cunoscut,
Paşii mulţumirii'n strada calmă
Şi distanţa dintr'un gând durut.

Mi-am ales,pe-o linie de-albastru,
Cârduri frânte'n taină,siniliu,
Anotimp cu haine de sihastru
Pe-ale cărui pagini scriu.Şi plâng.Şi scriu.

Prin pereţii zărilor mă'mbie
Câteodată,regăsit,un dor,
Să m'acăţ de geana vântului ce-adie,
Tocma'n sat acasă să cobor.

Şi'ntr'o seară lungă cât e viaţa
Să-mi adun povestea,să mi-o strâng
Pe'ntreg restul anilor,din ceaţa
Căilor pribege ce mă frâng.

** Tovarăşe Ceauşescu,Ai fost anul trecut la Naţiunile Unite.Şi ce-ai făcut? Te-ai compromis.Ai cerut menţinerea frontierelor actuale.Deci de Basarabia,de Bucovina de Nord şi de populaţia română deportată din aceste provincii româneşti nu-ţi pasă? Şi ce rost ar avea conferinţa paneuropeană în curs de pregătire? Sancţionarea stării actuale de sclavie a României mutilate.Poate fi un român mulţumit cu această stare de lucruri? Tovarăşe Ceauşescu,ai nevoe de tineri spre a apăra ţara(pregătire premilitară)? Dacă numai românii pot apăra ţara,de ce românii n'au drepturi în propria lor ţară? De ce posturi importante sunt ocupate de străini şi de spioni cari nu lucrează decât pentru distrugerea ţării? Ţăranul român,talpa ţării,prin expropriere a devenit un sclav.El munceşte toată vara cu 3 lei pe zi.Un kg de zahăr costă 10 lei,deci pentru un kg de zahăr ţăranul trebue să muncească 3 zile.Cum poate el să trăiască astfel? De ce rodul muncii sale, recolta,e încărcată sub ochii săi şi transportată,iar lui i se dă numai ce trece printre degete? De ce drumurile prin sate sunt numai gropi,hopuri şi hârtopuri? Când plouă,ţăranul trebue să meargă prin noroi până la genunchi,iar când e uscat şi trece vreo maşină prin sat,în urma ei se ridică nori de praf.Din cauza aceasta, a alimentaţiei proaste şi a muncii istovitoare,sănătatea ţăranilor,a tineretului, a ţării,e ruinată,bolile au invadat satele şi oraşele şi distrug ţara.Cum vrei, tovarăşe Ceauşescu,ca tineretul să apere ţara,hrănit fiind numai cu cartofi şi bostani,deci sleit de puteri? De ce daţi poporului numai de băut opiu,ţuică? Spre a-l îndobitoci? De ce în prăvălii,la crâşme,se găseşte numai de băut,de ce nu se găseşte pâne,salam,carne? De ce nu este panificaţie în fiecare sat? De bunurile ţării profită numai străinii,turiştii,vizitatorii,spionii şi membrii partidului în frunte cu tine.Asta e dreptate? De ce carnea şi bunurile ţării sunt exportate, iar românii le duc dorul? Comunism înseamnă tiranie şi economie nebunească? Pentru cine construeşti fabrici,dacă-i distrugi pe români,lăsându-i să rabde şi să moară de foame?

Tovarăşe Ceauşescu,mergi puţin prin sate şi vezi în ce mizerie trăesc ţăranii români! Vezi feţele palide,supte,întristate,îngrijorate,fără niciun pic de bucurie! Mergi puţin şi prin oraşe şi vezi cozile zilnice la magazinele de alimente care nu satisfac niciodată necesităţile populaţiei! Fă ordine! Dă poporului mâncare bună şi suficientă,ca să aibă puteri să producă şi să apere ţara - pe care nu o vor apăra bursierii străini,întreţinuţi gratis şi bine cu sudoarea şi sângele poporului român.Nu o vor apăra nici coreenii,nici vietnamezii,nici comuniştii din alte ţări,cărora le trimiţi carnea,banii şi bunătăţile ţării româneşti.

Tovarăşe Ceauşescu,pune-te şi mănâncă măcar o săptămână întreagă numai cartofi fără carne şi fără pâne şi numai bostan,ca să-ţi dai seama de foamea şi lipsa pe care o duce poporul român - pe care,în felul acesta,îl distrugi.Sau asta îţi este ţinta?! Dă poporului hrană bună şi suficientă,ca să nu rămâi în istorie ca un tiran,ca un călău.Trăiască poporul român! Trăiască România!

I.Iancu

**. Mai mulţi cititori ne-au cerut numărul "Vetrei" din Februarie 1954,care conţine "dosarul ruşinii".E interesant că acel număr lipseşte din mai toate colecţiile.Ne-am hotărît deci să-l reeditãm.Amatorii sunt rugaţi să ne anunţe,ca să ştim în câte copii să-l scoatem.

DORURI ŞI NECAZURI

B.-Statele Unite: Imi îngădui să-ţi exprim mulţumirile cele mai alese pentru nota din VATRA 118, dedicată modestei mele munci, pe plaiurile, drumurile şi coclaurile exilului. Cu exactitate şi generozitate ai avut bunătatea de-a scrie despre o muncă pe care - de fapt - o fac "aproape singur", de-un sfert de veac. Am satisfacţia - din când în când - a unei aprecieri de acest fel, pe lângă aceea - mai regulată - de a şti că sunt ţinut la index şi înjurat în Resere, unde am refuzat net orice fel de retipărire...

M.- România: Când vă scriu, afară e o vreme minunat de frumoasă. Prin fereastră şi uşa deschisă dela balcon se văd casele din Valea Româneştilor şi ceva mai departe casele din Măţău, care acum se numeşte Mioarele. Am ieşit şi pe platforma de intrare dinspre nord, ca să vă pot descrie sub impresie imediată tot ce se vede: In prim plan, oraşul Câmpulung, iar apoi, pe măsură ce arunci privirea mai departe, Gruiul, Măgura, Vârful Ciocanul. Dincolo de ele se întinde salba de înălţimi tot mai mari.. Dela răsărit spre apus se înşiră Mateiaşul, Strâmtul, Dobriaşul, Piscul Calului cu Crucea Domnişanului, Găinaţul, Păpuşa, Bătrâna, Iezerul Mare, Iezerul Mic, Groapele, Şetul, Năpârteanu. Spre apus se vede conturul colţuros al masivului Ghiţu, care se oglindeşte în apele lacului de acumulare de pe Argeş. Venind înapoi, apar Colţii Caprei, Cernatul, Boldul, Voevoda, Plesnitoarea: locuri care de care mai frumoase. Ce minunat ar fi să vă pot conduce prin raiul din părţile noastre. Semănau multe locuri din Pădurea Neagră cu cele de aici, dar nu erau ele, le lipsea farmecul celor de aci. Şi, în plus, au o calitate deosebită: sânt ale noastre. Este exact aşa cum aţi spus Dvs: Toate frumuseţile din Roma îmi spun mai puţin decât ultima bisericuţă dintr'un cătun al nostru! Vreau să merg pe 2-3 zile pe sus, până la un izvor: Fântâniţa din plai, şi să beau cu cea mai deplină evlavie un căuş de apă rece din ea, gândindu-mă la dorul Dvs de patrie...

S.-Argentina: In articolul despre Bădia te referi la faptul c'a fost avocat la Stat. L-am întrebat odată de chestia asta şi mi-a spus că el n'a cerut, şi că nu s'a prezentat niciodată. Canalia de Sima şi acoliţii lui au speculat acest lucru. Acest pigmeu, mai târziu, accepta să fie ministru sub Carol! Tot aşa şi cu declaraţiile făcute cu scopul de a salva pe cei din lagăr.

Pe chestia acceptării lui Sima: Bădia îmi spunea că el n'a semnat, cum au făcut-o ceilalţi. Pe el l-a semnat Profesorul, tatăl Căpitanului. Ştim cum l-a dus cu vorba pe Profesor. Bădia Gârneaţă n'a putut să-l dezavueze pe Profesor.. şi s'a resemnat. De aia, pe semne, Bădia rămânea cu Ajutorul Legionar. Dar şi asta îl incomoda pe Sima. In tot cazul, contra lui Ilie Gârneaţă Sima a dus încă din primul refugiu o campanie de denigrare... Pe chestia Bisericii în refugiu, dacă Visarion ar fi fost la înălţime s'ar fi putut face ceva, după cum ştii, pe când eram împreună la Roma. Parohia fondată de pr. Palaghiţă la Buenos Aires a avut în Bădia Gârneaţă unul dintre cei mai tenaci sprijinitori. Acestea fiind lămurite, constat că Vatra se află tot în primele tranşee ale exilului.

C.-Jugoslavia: Azi pleacă preoţimea română de aici în excursie în România pe la sfintele mănăstiri - şi eu, de grija pielii, nu i-am însoţit.

G.-Belgia: Fratele meu, care lucrează în Germania, e un tip excepţional, inteligent şi purtare bună, dar am observat că e jos cu moralul, înconjurat de singurătate de când a plecat din Macedonia, şi aşa vă rog să-i scrieţi câteva rânduri, ca să se obişnuiască a se afla din timp în timp printre grupurile de români. Eu i-am spus de mult când venea pe-aici, du-te câte odată la biserica română şi acolo vei cunoaşte români. El avea impresia că a face cunoştinţă cu români este a se amesteca în politică, şi alţi macedoneni care locuesc chiar la München se tem că nu cumva îi bagă de seamă grecii, ducându-se la biserica românească sau la sărbători. El cunoaşte şi mai puţin decât mine limba română şi ar trebui să-i scrieţi în limba populară şi litere ceva mai mari...

D.-Austria: In Curtea de Argeş au restaurat biserica "Olari"; au dărâmat însă cam toate casele vechi, cu prispe şi grinzi interioare, înlocuindu-le cu blocuri: frumosul oraş domnesc nu-l de recunoscut... Carne nu se găseşte de luni de zile; oul a ajuns 1,50 lei, când ai norocul să-l găseşti. Fructe, doar putreziciuni, în timp ce pieţele Vienei sunt pline de fructele şi zarzavaturile noastre, aduse cu maşinile de "fruct-export". Au adus aici vinuri alese, salam, brânză, piersici patru la chilogram.

In acest timp de restrişte, coana Leana, zisă acum Ely, vine să-şi facă toaleta la Viena, unde schimbă câteva toalete pe zi, ceea ce nici modesta Fabiola, nici regina Angliei nu fac; dar ele sunt prinţese pur-sânge, nu proletare parvenite...

M.-Franța: Scriu sub imperiul copleşitoarelor emoţii,la cele veşti rele ce vin mereu,de pe unde vieţueşte Diaspora Legionară,cum le place celor savanţi s'o boteze.Pân'acum ne-am mângâiat doar cu parastasele altora.. peste câţiva anişori numai,s'o termina cu privirea peste veacuri(din lipsă de ochi)...

Vei fi auzit de isprăvile săvârşite de inteligheniţia dela Normala Superioară. In vederea construirii noii societăţi,s'au pus cetăţenii pe distrugeri şi porcării; un gazetar povesteşte cum,pe coridoare,vreo treizeci de perechi,goale ca fundul palmei,se ocupau intensiv cu răspândirea culturii în masse.Apoi,la manifestaţiile culturii stângiste,homosexualii au obţinut locul lor de onoare,îndată după grupul curvelor: cer şi ele,cât şi ei,reînoirea moravurilor: să-l fi studiat pe Sima?.. Iată deci lumea la care,prin forţa împrejurărilor,suntem nevoiţi să punem umărul,de teama celeilalte...

Mi-a căzut în mână şi cartea camaradului Mao şi încerc să găsesc vreo scânteie genială,ţâşnită din căpăţâna marelui zeu al vremii,dar păcat de timpul pierdut,că nu aflu decât ceea ce spunea,nu ştiu cine,că nu conţine decât măgării.Nenorocirea e însă că aceste măgării se întind ca pecinginea şi se îndoapă cu cle atâtea milioane de oameni.Totuşi m'am ales cu ceva,căci acum îmi dau seama de la ce izvor se adapă anarhiştii.Ca şi Romanii,înteorie,ziceau că vocea poporului e sfântă,iar Lăpuşneanu s'a folosit de ea când i-a căzut bine; şi toţi politicienii, la fel.Dar istoaria-i mărturie că masele sunt tâmpite şi le manevrezi cum vrei; cum a făcut şi Sima cu rămăşiţele Mişcării,etc. Felicitări pentru "Hiene şi şacali".s'o bucura Mihai şi masa...

S.-Australia: La un moment dat s'a pus chestiunea,la comitetul asociaţiei,de a invita pe consulul reserist.Scopul declarat era tentant: trebuia întrebat dl consul ce se face cu românii chemaţi de cei de aici şi care nu obţin viza.Cu toată opunerea câtorva,consulul a venit.Să fi văzut tot comitetul în păr,care cu cravată roşie,care cu batistă roşie la buzunar,ba unul era chiar cu cămaşe roşie, cum se înghesuiau să-i strângă mâna şi să-i mulţumească că şi-a răpit din timpul preţios spre a răspunde invitaţiei! Intrevederea s'a petrecut într'un local de noapte.A început pe la ora 6,30 seara şi s'a terminat în jurul lui 12 noaptea. După discuţii s'a servit un mic aperitiv şi un pahar de băutură.Tot comitetul a toastat şi nici măcar unul nu a pierdut ocasia de a ciocni paharul ruşinii cu dl Brânzaru,consul general RSR la Sidney.

Desigur că nu am stat cu gura legată,când am văzut că în mod foarte diplomat ocoleşte a răspunde întrebărilor pentru care venise,dar în schimb face oferte filantropice: cărţi pentru şcoala de limba română,aducerea unui preot,filme şi discuri româneşti,chiar şi bani pentru "casa română",n'am mai putut răbda şi i-am pus întrebarea legitimă: IN CE SCOP SI CU CE PRET e dispus să facă toate acestea. A ocolit printr'o glumă,vorbind de origina noastră comună.Atunci l-am întrebat de ce se deplasează tocmai dela Sydney,când are acolo organizaţia ARA pe care o poate ajuta.N'a avut încotro şi mi-a răspuns că cei de-acolo încă nu l-au chemat. Replica mea a fost semnal de alarmă pentru cei de bună credinţă: Ai găsit cumva aici punctul slab?... Atitudinea mea nu a convenit unora; ba s'a găsit unul care m'a tras deoparte şi mi-a spus să fiu mai rezervat în discuţie,că dl consul se poate supăra...

Pentru "Curierul" prezentasem un articol care lămurea situaţia noastră,a exilaţilor din Australia,faţă de acţiunile guvernului român.Articolul nu a fost acceptat de comitet,pe motiv că e absolut adevărat dar că el ar putea supăra guvernul român şi noi nu avem nicium interes să ne punem rău cu el.Amm impresia că vrea să joace pe două tablouri.Ce să-i faci? E aici un refugiat,cu soţia şi copilul; au fugit prin Turcia,au ajuns şi la Roma, aici,face abonamente pentru "Glasul patriei": e absolut autentic!

C.-Germania: Ai mei au fost vara asta în ţară şi s'au întors foarte dezolaţi şi trişti.E o mare sărăcie în toate cele trebuincioase traiului.Tovarăşii ai mari sunt singurii profitori ai întregei producţii.Restalinizarea e în toi; din nou se umplu lagărele,se fac perchiziţii.Fiul meu,a fost şi el în ţara strămoşilor săi,şi spune că nu există popor mai ospitalier; că aproape nu există comunişti, regimul se menţine numai cu teroarea; că lumea bea de se prăpădeşte pentru a uita.

La Rădăuţi mi-a murit un bun prieten,preotul Oreste Gherasim.Pentru naţionalismul său dârz a fost de multe ori închis.Locuinţa sa în str.Bogdan Vodă a fost mereu perchiziţionată.Aşa i s'a sdruncinat sănătatea; prin moartea lui timpurie ţara rămâne mai săracă în oameni..

Vă doresc sărbători cu bine,iar Brejnev şi neamul lui să crească şi înflorească ca ceapa: cu capul în pământ şi cu picioarele în sus,dar'ar ciuma'n ăl

K.-<u>România</u>: Am mers la Bucureşti pentru paşaport; acolo mi-au spus că,pe lângă <u>obligaţ</u>ia ce ţi-ai luat de a-mi plăti casă,masă şi drum,trebue să mai depui la Banca Comerţului Exterior de aici suma de 50 de dolari; natural că mi-am luat gândul de a vedea Parisul.Dar fiindcă tot eram la Bucureşti,am vrut să văd mormântul lui Eminescu.Ajuns la Bellu,am întrebat pe careva la intrare,unde e locul.Ia-o aşa şi-aşa,mi-a răspuns el cu indicaţii din mâini; ai să-l găseşti uşor,e între doi tâlhari.Şi l-am găsit: "tâlharii" erau.. Sadoveanu şi cu Ralea.

Intorcându-mă cu tramvaiul,alt noroc: în dreptul unei staţii,văd coadă la un magazin.Mă dau repede jos,căci aici profiţi de ocazie ca să cumperi orice găseşti,cât e.Şi se vindea.. peşte: îi şi uitasem gustul.Stând la rând,observ că cei ce cumpărau îl înfăşurau în batistă.Rog atunci pe o cocoană să-mi ţină locul şi dau fuga să-mi cumpăr un jurnal.Cu peştele în jurnal -era mărunt,dar era peşte,peşte adevărat!- îţi închipui ce bucurie am făcat acasă!

B.-<u>Grecia</u>: In doi ani,de când am sosit aici,am avut ocazie să citesc mult din presa exilului,şi toată colecţia "Vetrei".Că pe dl Horia Sima l-a făcut Carol ministru,când pe alţi legionari îi ardea de vii,ştiam,şi era de mirare.Aflu acum de ruşinea făcută,şi că,cu toate astea,tot se mai agaţă de volan.Dar cum vă explicaţi tăcerea din presa "lumii putrede" şi din presa "minoritară",cum o chemaţi voi,despre faptele sale? Păi să fi făcut Căpitanul nostru aşa o porcărie(iertaţi cuvântul),l-ar fi ştiut şi vrăbiile.Şi cum vă explicaţi că evreii, cari caută pe vinovaţii faţă de neamul lor până la fundul lumii,de dl Horia Sima nici nu le pasă,cu toate că,cum văd în foaia lor "Bire",îl acuză că i-a spânzurat la abator la Bucureşti în timpul rebeliunii din 1941? Şi asta e de mirare!

Prin închisori se şoptea că a fost sigur în serviciul camarilei,ca să compromită şi distrugă Legiunea dinăuntru.Se poate ca "democraţii" noştri,văzându-l cât îl taie capul,să-l fi lăsat înadins să "acţioneze",adică să facă prostii,ca să-şi ajungă scopuri mult mai preţioasee pentru ei decât pielea lui.

Tot de mirare,pentru mine,mai e ceva: că după atâtea lucruri se mai găseşte cineva lângă el.Cu alte cuvinte,la noi ca la partide: poate fi cineva detracat, hoţ,mârşav,dacă e "de-ai noştri" n'are nicio imprtanţă.Care mai e atunci deosebirea între noi şi lumea pe care o chemam "putredă"? De ce am mai combătut-o,dacă suntem şi vrem să rămânem la fel? Dar nici lumea aceea,cum spuneţi voi într'un articol,nu suporta aşa ceva în cap,unde ţinea să aibă oameni de prestanţa morală a unui Maniu,Mihalache,Brătianu,Carp; rogozul,dacă era,sta la fund.

F.-<u>Franţa</u>: Nu v'am uitat,dar viaţa de refugiat "hăituit"e grea,alerg toată ziua după muncă,- găsesc însă timp şi pentru versuri,căci: <u>Azi ţara cere fapte</u>:

\- Copiii mei cei falnici şi risipiţi în lume,
Eu,ţara,vă doresc şi plâng,strigând al vostru nume!
Gândiţi-vă la ce-aţi lăsat acasă: la mamă,la copii şi fraţi;
Aş vrea să vă cuprind din nou în braţe,copiii mei înstrăinaţi!

\- Eu,România,mama care v'a dat viaţă,
Fii dragi fugiţi departe,azi vă trimit povaţă;
In libertate mândră,când aţi venit pe lume
Purtam costumul falnic şi falnicul meu nume!

\- Azi faţa mi-e cernită şi lacrimile-o'neacă,
Mi-e zdrenţuit costumul şi nu se mai îmbracă!
Azi ferecat mi-e trupul,în lanţuri mi se frânge
Şi lacrimile-amare se-amestecă cu sânge!

\- Nu se mai joacă hora română ca'ntre fraţi,
Nu mai răsună bucium şi Doina în Carpaţi!
Talanga,nu mai bate,nici clopotul divin,
Doar plânsul meu se-aude,doar plânsul meu cu chin!

\- Fraţii voştri'n neputinţă plâng,şi lacrimi în şuroi
Au făcut să se reverse toate apele la noi!
Şi-au'necat pământu-mi negru şi-au strivit întregul rod,
Căci el nu este al nostru,că el nu-i pentru norod!

\- Dragii mei,Românii zării,risipiţi şi'ndureraţi,
Nu uitaţi de ţara mamă,nu uitaţi Românii fraţi!
Şi dacă în lumea mare,un alt cămin vi s'a dat,
Nu uitaţi de datorie,nu uitaţi de ce-aţi plecat!

\- Voi vă strângeţi în congrese,prea mulţi ani vă sfătuiţi,
Eu vă chem astăzi la fapte,pământul să-mi dezrobiţi!
Voi,Români,plecaţi departe libertatea s'o cătaţi,
Nu uitaţi că veţi fi liberi de veniţi şi de mi-o daţi!

&& Aviz amatorilor. Editura internaţională de poezie MELE va tipări la începutul anului 1972 POEMELE POETULUI ŞTEFAN BACIU, 1935-1970. Cartea va cuprinde o selecţie antologică de la POEMELE POETULUI TÂNĂR până la poemele inedite şi va fi tipărită în tiraj limitat. Studiul introductiv va fi scris de Zevedei Barbu; coperta de Marcel Iancu. Un număr de exemplare va fi rezervat cititorilor din România. Rugăm pe cei care doresc să primească cartea să trimită o carte poştală cu adresa lor, şi, eventual, a prietenilor interesaţi s'o primească, pe adresa următoare: Ştefan Baciu - University of Hawaii - Department of European Languages and Literature - Honolulu-Hawaii 96822 - USA. Iată un poem inedit din carte:

Cetind "Versurile" lui Emil Botta în Insulele Sandwich

Emile, Emile,
câte oceane, câte mări, câţi palmieri,
câte stele şi câte copile
nu-mi şoptesc: îţi aduci aminte de Eri?

Dar Eri n'a fost niciodată, Emile!
Că de-ar fi fost, s'ar povesti...
Din lumânări n'au rămas nici feştile
Şi nici foi de călindare dintr'o zi.

Lei-paralei, mierle şi alte lighioane,
Mă fluieră din grădina ta zoologică,
Juneţea noastră ţâşnind din sifoane
e azi ca o stampă mitologică.

Emile, Emile,
te strig, dar tu nu ştiu de mă vezi.
Luptăm cu stafii şi reptile
prin jungle ce fură livezi.

&& Editura "Borghese" a scos de curând, prefaţat de colaboratorul nostru Adrian Popa, un volum cât se poate de interesant: "Carlo Marx contro la Russia", cu articole scrise de Marx, timp de vreo 10 ani, în "New York Tribune", în care arată pe ruşi, acum mai bine de un secol, exact aşa cum sunt şi azi, - articole care n'au văzut niciodată lumina tiparului în ţările ocupate de... "marxişti".

&& Tot "Borghese" a anunţat apariţia, lunar, a unei reviste de dreapta, intitulată chiar "La Destra"; printre cei nouă membri ai comitetului ei internaţional găsim şi doi români: Mircea Eliade şi Vintilă Horia.

&& Editura "Drum" are în lucru două volum: "O clipă de viaţă", cu amintiri din închisori de Nicu Dima, şi "Calea pietrelor", poeme de Ion Mirea. Costă, respectiv, 10 şi 5 dolari. Domnii Novac şi Posteucă ne trimit un "apel către prieteni şi cititori", doritori să aibă aceste volume, să trimită "costul lor sau o donaţie de sprijin". Adresa: P.O.Box 105 - Mankato/Minn.56001 - USA.

&& "Moş Ion Roată" ne trimite o întâmpinare dela Roma, în care, după ce constată că "prea puţinii desţăraţi scăpaţi ca prin minune în lumea liberă, încleştaţi în lupta pentru existenţă şi desorientaţi de smasmurile mondiale, cu grele sacrificii s'au zbătut pe cont propriu sau în mici grupuri izolate, demonstrând atât marea injustiţie cu urmările ei pentru ţările captive cât şi pericolul de mâine pentru întreaga omenire - muncă asiduă, grea, plină de riscuri, puţin coordonată, şi deci cu rezultatele care se văd", - face un apel ca "în faţa cumpenei de a mai fi sau nu ca naţiune.. toţi românii de pretutindeni să treacă peste micile deosebiri de opiniuni, să uite disputele de grup şi personale şi să întărească Frontul comun de apărarea drepturilor Neamului, a independenţei Ţării.. să ia contact între ei şi în acelaş timp şi cu exilaţii celorlalte ţări împreună, prin toate mijloacele şi ocaziile de care vor dispune să edifice personalităţile ţărilor în care trăesc asupra pericolului mondial şi să le solicite sprijinul în interesul însuşi al progresului, păcii şi umanităţii. Unirea face puterea".

&& Scriitorul Hans Bergel a vorbit la 19 Noembrie, în "Haus der Begegnung" (München), despre "Die geschichtliche und mythische Urgestalt des Rumänen". Au urmat jocurile populare ale "Mioriţei", sub conducerea dlui Petre Zima.

&& Implinindu-se 125 de ani dela moartea mitropolitului Veniamin Costache, 20 de ani dela moartea pr. Palaghiţă şi 33 ani dela asasinarea lui Corneliu Codreanu, a Nicadorilor şi Decemvirilor, pr. D.Em.Popa a slujit la Freiburg, Duminică 28 Noembrie, ajutat de corul condus de Doamna Tatiana Miron, un parastas.

&& Abia acum s'a aflat că scriitorul Iacob Odobescu, un bătrân de 71 ani, lucrător la colhozul din Dubăsari (Transnistria), a fost arestat în Februarie 1967 şi condamnat la 7 ani muncă silnică în Siberia, pentru vina de a fi trimis scrisori secretarului partidului şi altor demnitari din Republica Moldovenească, prin care cerea apărarea limbii şi culturii moldoveneşti de rusificare.

&& Ministerul Instrucţiunii din Bavaria ne înştiinţează că a donat secţiei germane a Societăţii Academice Române, pe 1971, suma de 2.000 mărci.

PE PLAIURI MUSCELENE

Ieri m'am gândit la Dvs mai mult ca în alte zile,fiindcă vă ştiam legat de obiceiurile din Muscel. -"Hai la focul lui Sânmiedru!",strigau copii sărind în jurul pălălăilor ce se ridicau în noapte.Strigăte vesele,lume adunată la foc.Femei ce vin cu covrigi şi îi împart la copii.Flăcările se fac tot mai mici,până ce nu mai rămâne la urmă decât un morman de tăciuni îngropaţi în cenuşă.Se toarnă apă peste vatra improvizată.Mulţimea se împrăştie,fiecare pe la casa lui şi în locul unde a fost atâta forfotă rămâne doar un miros de foc stins şi linişte.Câinii stârniţi de ţipetele copiilor s'au potolit şi ei.

Frumos obicei!El este caracteristic acestor locuri.Nu l-am întâlnit în alte părţi.Noi,ca bătrâni,nu ne-am mai dus până la foc ci,de aci de sus,de pe terasă, am urmărit cum s'au aprins,pe rând,focurile: în Drăceşti,pe Mărcuşi,la biserica Sfânta Marina din Schei,pe Mălin,dincolo de apa Bughei,pe Măţău.Cu gândul ne-am plimbat,pe rând,prin toate aceste locuri.Eu m'am gândit la Dvs.Veţi fi simţit, oare,acest lucru de la atâta depărtare?

Pomii din grădină au rodit bine anul acesta.Am cules cu prepeleagul vreo 300 kg pere şi vreo 400 kg de mere.Nu-i aşa că ne lăudăm bine? Am scos cartofii,ceapa,usturoiul,morcovii,pătrunjelul şi ţelina.Acum stau toate rânduite în pivniţă. Sânt cam multe produse,aşa că ne-am pus pe împărţit,ca să se bucure şi alţii de bucuria noastră.Am cules via: 30 kg de struguri! I-am şi prefăcut în must,care fierbe în damigene,transformându-se în turburel.Cidrul de pere şi de mere a fost şi el preparat şi aşteaptă să ţină tovărăşie sarmalelor şi cârnaţilor prăjiţi.Am pus murăturile la borcan: gogonele,ardei putoi şi ardei graşi.Gogoşarii stau şi aşteaptă să le vină rândul.In fine,prevăzuţi cu de toate,aşteptăm iarna,care pare că se grăbeşte să vină: afară totul este acoperit de zăpadă,peste noapte a nins pentru a treia oară în luna aceasta de Octombrie.

Toate acestea au cerut ceva timp,dar ce să-i faci,boerii au trecut de treizeci de ani şi se mişcă mai greu.Dar ne mişcăm,nu ne lăsăm şi lucrul cel mai de seamă este să nu te dai bătut,se înţelege aşa cât merge,mai târîş,mai grăpiş... Fiindcă nu vrem să ne lăsăm,am făcut duminică o plimbare în Piatra Craiului.Am fost cu un autobuz până în Cheile Dâmbovicioarei.Aci,o cădere de stânci prăvălite în drum ne-a făcut să o luăm pe jos prin defileu până la Brusturet.N'am mai aşteptat să vină cu echipa de deblocare.Dela Brusturet am mers mai departe pe Valea cu Apă.A fost o zi frumoasă de toamnă cu un senin ce te lăsa să vezi toate amănuntele până hăt! departe în munţii împestriţaţi de brumele toamnei.Am stat în autobuz în faţă şi am văzut tot - pentru a câta oară? Panglica de asfalt te călăuzeşte prin Voineşti-Valea Mare,oferind în stânga privelişti spre cununa de înălţimi a masivului Ezer-Păpuşa.Avem timpul să cercetăm,cu privirea,Găinaţul Mare,Piscul Calului cu Crucea Domnişanului,Muşuroaiele,Dobriaşul,Strâmtu,Clăbucetul. Până să băgăm de seamă,am trecut prin Valea Mare şi coborîm în Valea Argeşelului, cu forfota şantierului fabricii de ciment: silozuri de "Klinker",cuptoare rotative în construcţie,tuneluri,linii ferate şi o întreagă îngrămădeală de maşini şi agregate.Urcăm Mateiaşul pe serpentinele bine asfaltate.In stânga ne însoţeşte banda de transport ce va duce piatra de var din carierele de pe Mateiaş până la fabrica de ciment.Aţi remarcat vreodată că Mateiaşul,văzut de departe,are silueta Vezuviului? Trecând de Mauzoleu,începe coborîşul spre Dragoslavele.

Mai este oare nevoe să vă descriu Valea Dâmboviţei? Poate că,după atâţia ani de absenţă,imaginea ei a început să se şteargă.Jos,la câteva sute de metri sub noi,şerpueşte panglica sclipitoare a Dâmboviţei.Din spatele ei,parcă,se înalţă, unul după altul,munţii cu nume având rezonanţe familiare celor ce le-au bătut potecile - şi eu am fost unul din aceia: Prisaca,unde se mai vede locul unde a fost tabăra lui Mihai Viteazul,când s'a retras din faţa turcilor după bătălia dela Călugăreni; Geabelea,Roşu cu vârful Cioara,Prislopul cu Piatra Caselor ce veghează Dragoslavele.Un pod frumos,din beton armat,ne trece peste apa Dâmboviţei,care bate acum munţii dinspre partea apuseană.Intrăm în Rucăr,trecând peste alt pod de beton.Noutăţi în Rucăr? Un întreg şir de vilişoare noi pe malurile Râuşorului, un hotel turistic,aşezat lângă Monumentul Eroilor şi,ceva mai departe,clădirea nouă a Liceului din Rucăr.Le lăsăm în urmă şi începem urcuşul Posadei ce ne lasă spre apus,liberă privirea asupra munţilor Căpitanul,Ţefeleica,Mâra.Când ajungi în vârful Posadei,chiar dacă eşti cel mai blazat călător,nu se poate să nu exclami: Minunat loc! Soţia,care sta lângă mine şi care a văzut de nenumărate ori aceste locuri,nu s'a putut abţine să-mi spună: "A fost frumos în Germania,mi-a plăcut

nespus priveliştea de pe Schauinsland.Să nu se supere germanii,dar aceste locuri sânt cu mult mai frumoase!".A trebuit să-i dau dreptate - şi cred că nici Dvs nu m'aţi contrazice... Ce să vă mai spun? Cheile Dâmbovicioarei ne primesc strivind drumul între pereţii lor înalţi.Pârâul şerpueşte când de o parte când de alta a şoselei,care acum se modernizează şi ea pe 8 km,până la Brusturet,o poiană la confluenţa Văii cu Apă şi a Văii Seci care mărginesc muntele Funduri.Aci,la Brusturet,se află un camping,un han şi un restaurant rustic,unde trebue să intri,fiindcă te ademenesc mirosurile: de pastramă,mititei,de bulzuri veritabile,ciobăneşti,rumenite pe jăratec...

Un drum ne-a dus până sus,la stâna din Funduri,sub creasta Pietrii Craiului. Stâna este acum părăsită,ca toate stânele după răvăşitul oilor.O străjueşte o coroană de brazi înalţi.Ne-am cuibărit în poiană,pe o saltea de cetină cu miros ce anticipa pomul de Crăciun şi am admirat priveliştea ce ne oferea Şeaua Funduri, spre care ducea în serpentine Drumul Grănicerului.Aţi mai ascultat şuerul vântului prin cetini? Aţi mai avut ocazia să călcaţi poenile,pe-acolo,şi să ascultaţi această minunată muzică? Tânguitul vântului prin ramurile brazilor este impresionant.Niciun om nu poate rămâne insensibil la această stranie muzică a pădurilor de brad.Imi amintesc de o întâmplare de acum vreo 30 de ani,la care am fost martor,în Nămăeşti.Acolo,prin anii 1937/38,îşi făcuse cineva de prin Bucureşti o vilă căreia îi pusese numele "Cireş Amăr",unde veneau copiii lui,cu o franţuzoaică,pentru a petrece câteva luni pe an.Pe când treceam odată pe acolo,copiii se aflau cu franţuzoaica sub poarta străjuită de nişte brazi frumoşi,ale căror ramuri erau frământate de un vânt de toamnă care le făcea să scoată un şuer ce amintea de vaete,de gemete,de părea că brazii vor să povestească de iarna ce se pregătea.Unul din copii,impresionat de aceste sunete,se adresează franţuzoaicei: "Comme les sapins font du bruit!".Bietul copil,franţuzit şi rupt de limba românească,nu a găsit cuvântul ca să spună: "I-auzi cum şueră vântul prin cetini!". Şi cât de frumos ar fi sunat.Insăşi această propoziţiune este un cântec!

Să vă povestesc cum am făcut focul,cum am pus în frigare pastramă,care a umplut munţii cu aroma ei specifică? Cum ne-am ospătat cu pastramă şi mămăligă rece? Că am băut must de mere? Că am stat lungiţi pe salteaua de cetină şi am privit albastrul cerului? Nu vreau să vă fac inimă rea povestindu-vă toate astea.Vă ştiu mult legat de aceste locuri şi parcă vă văd cum mă însoţiţi cu gândul în toate locurile de care v'am scris.Ce bine,ce frumos ar fi să le putem străbate odată împreună!

Florian Micu

PRIBEAG de Octavian Goga

Plânge-o mierlă'ntr'o răchită
La răscruci în Dealu-Mare...
Suie'n pas domol răzorul
Un voinic pe murg călare...

Jos,în smalţ de soare-apune,
Turla satului străluce;
Sapă murgul şi nechiază
Şi'nspre vale vrea s'apuce...

Se înalţă'n şea voinicul,
vede-o casă'ntre poiene
Şi cu mâneca cămăşii
Zvânt'o lacrimă din gene...

Intr'o clipă strânge frâul
Şi-l îndeamnă'n altă parte,
Dârz pleoapele-şi închide...
- "Du-mă,murgule,departe!"

Sfărmând jghiabul cu potcoava,
Drumului s'aşterne murgul, -
Peste plopi cu frunza rară
Cade'nlăcrimat amurgul...

&& Reproducem,la întâmplare,câteva titluri din "Scânteia": "Pe câmp sunt încă prea multe furaje,iar în siloz prea puţine.Cooperativele agricole să recupereze întârzierea la recoltare"; "Prioritate culesului şi semănatului! Dar nu trebuie neglijată niciuna din lucrările care asigură producţia anului viitor"; "Pentru succesul campaniei agricole,este de maximă importanţă să fie folosit din plin timpul prielnic ziua şi noaptea"; "Incă mult porumb de recoltat pe suprafeţele destinate însămânţării grâului"; "Zi de zi,oră de oră,cu toate forţele la recoltat şi semănat"; "Niciun cartof să nu rămână în pământ!". De asemenea constatări şi îndemnuri e plină"presa" reseristă,- ceeace demonstrează încă odată,dacă mai era nevoie,falimentul sistemului colhoznic: păi unde avea nevoie de îndemnuri ţăranul de pe vremuri,când recolta era a lui?... Asemenea îndemnuri,în presa lumii libere,unde omul e stăpân pe pământul şi produsul lui,ar face până şi curcile să râdă!

&& Scrie François de Romainville, secretar general al Uniunii pentru Apărarea Popoarelor Oprimate şi director al revistei "Exil et Liberté": La acest sfârşit de an, nu este fără interes a arunca o rapidă privire asupra situaţiei internaţionale. In aparenţă, nimic nu pare schimbat, şi totuşi, un examen mai atent permite să discernem semne vestitoare de crize în câmpul mondial al subversiunii comuniste. Să nu cităm decât câteva:

1. Rusia strânge şurubul dictaturii sale asupra sateliţilor. Ea-şi împinge febril pionii strategici peste tot unde poate, fie instalându-şi forţele armate (ca în Mediterană), fie armând subversiunea (ca în Irlanda). Tot vorbind de pace, ea-şi umflă neîncetat efectivele militare, deja cele mai puternice în lume. Cu o bolnăvicioasă grabă, ea încearcă să-şi realizeze "conferinţa securităţii europene", deşi întreţine stoluri de spioni în ţările cărora ea le propune "amiciţia" ei. Rusia e grăbită, foarte grăbită, să pună mâna pe capacităţile industriale ale Europei, etapă indispensabilă pentru ea înainte de a se lega de America. Aceste măsuri de forţă sunt semne de slăbiciune.

2. Experienţa unei jumătăţi de veac arată că economiile comuniste nu sunt valabile. Toate ţările comuniste solicită (şi din nenorocire obţin) capitaluri şi produse din ţările pe care vor să le aservească, fără care n'ar putea supravieţui. Aceşti coloşi au picioare de argilă... forţa lor rezidă, esenţial, în becisnicia Occidentului.

3. In diverse puncte din Africa şi America de Sud, subversiunea stagnează.

4. In interior, Rusia nu poate ascunde o fermentare a spiritelor, fără precedent sub acest regim. Rezistenţele intelectuale şi mai ales religioase cresc irezistibil. Pentru a se apăra, regimul e silit la o represiune feroce şi ipocrită. Aceste măsuri de forţă, această ipocrizie, sunt semne de slăbiciune.

5. China comunistă a fost admisă la ONU şi China naţionalistă a fost expulzată de acolo. Or, această nedreptate poate germina rezultate pozitive: Statele Unite, o dată mai mult batjocorită de aceia pe cari îi ajută, par a-şi reveni, şi repetatele falimente ale ONU-lui le vor determina fără îndoială să suprime subsidiile acestei întreprinderi de distrugere, a cărei dispariţie va slăbi considerabil subversiunea mondială.

La urările ce vă adresăm personal, noi unim pe cele ce le facem pentru liberarea fraţilor noştri oprimaţi.

&& Intr'un interview acordat "Glasului" minciunii, în care pomeneşte şi de colaboratorul său Al. Randa ("după tată român, după mamă vienez", când de fapt tatăl dlui Randa era baron austriac, iar mama din neamul Cantacuzinilor), dl Constantin Drăgan sentenţiază că conducătorii de azi ai Ţării "au plasat-o pe un piedestal cum niciodată nu s'a întâmplat în istoria sa milenară": faima Principatelor Române sub Mihai Viteazul sau Ştefan cel Mare, şi a României lui Carol I şi Ferdinand, erau nimica toată pe lângă faima României ocupate de banda lui Nicu şi Lenuţa Ceauşescu! Dar dacă un negustor nu-i obligat a cunoaşte neapărat Istoria, nici măcar în abecedarul ei, normal ar fi să fie mai acut în propriul domeniu măcar. Or, dl Drăgan afirmă ceva mai departe, cu mâna pe inimă, sau pe ce-i ţine loc de inimă, că biata noastră ţară ar fi, nici mai mult nici mai puţin, "o ţară în plină prosperitate"! Dincolo de o inteligenţă dubie (cum dracu o fi făcut atâtea miliarde?..) afirmaţia frizează direct onestitatea individului, care-şi permite, dela înălţimea unei burţi supra-umflate, să scuipe astfel peste bubele patriei în agonie!

&& Ne-a trimis şi nouă, dl Serdici, "avertismentul" său, adresat dlui Vişoianu. Că acesta abuzează, e adevărat, dar vina, mai mult decât a sa, e a inerţiei unui exil, pe care nici primejdia, atât de evidentă, a dispariţiei unui neam românesc de pe faţa pământului, nu l-a putut uni. Dl Serdici vorbeşte, apoi, de "M.Sa Regele" ca regulator al organizării exilului: de când, însă, incendiatorul unei case e chemat a organiza.. serviciul pompierilor? Şi încă o remarcă: autorul menţionează "cele trei partide istorice" ca mentori ai exilului. Chestiunea ni se pare şoadă. Aparte faptul că majoritatea exilului e constituită din legionari (şi asta ar fi să conteze ceva, mai ales pentru nişte "democraţi" ca dl Serdici), în joc ar fi, parcă, eliberarea Ţării, nu a unui partid: căci ocupaţi de ruşi sunt nu legionarii, ţărăniştii, ori liberalii, ci Ţara Românească însăşi...

&& Citim în "Orientări" destăinuirea că, la şefia Mişcării Legionare, Sima "a ajuns datorită lansării de către Carol şi consacrării lui Antonescu". Ceeace, fireşte, obliga pe Papanace să-l şi recunoască...

&& După trei ani de libertate,generalul Jan Seina,fost prim secretar al Comitetului de partid la Ministerul Apărării din Praga,actualmente refugiat în Statele Unite,- s'a apucat de curând să facă nişte revelaţii,desvăluind,între altele,planul sovietic de invadare a Europei,în 1963,auzit din chiar gura mareşalului Malinovski.Un prim val,de sacrificiu,compus din nemţi din zona ocupată, cehoslovaci şi paraşutişti poloni,trebuia să ocupe,în trei zile,Germania liberă; unităţi exclusiv ruse ar fi trebuit să ocupe,în două zile,Franţa.După care urma invadarea Angliei,Belgiei,Olandei şi Elveţiei.Participarea română e cea mai slabă,din lipsă de încredere.De teama fraternizării,trebuia evitat orice contact între francezi şi cehi,poloni,unguri,români.Cadrele administrative,poliţieneşti şi politice,pentru guvernarea Franţei,erau deja instruite; din ele nu făceau parte decât ruşi.Cartelele de alimente pentru Franţa şi Germania,erau şi ele tipărite.Tribunale militare ruse aveau să însoţească trupele ocupante,pentru "judecarea" adversarilor: oameni politici,militari,şefi de întreprinderi,ziarişti, sindicalişti,ale căror liste erau deja întocmite.Seina vorbeşte şi de imensele reţele de spionaj,camuflate sub firma diverselor misiuni comerciale şi culturale; de acţiunea de descompunere socială şi de intoxicare; de sabotajul organizat în Europa,Statele Unite şi Canada,oprirea metroului din Londra,etc.

Planul,natural,e mereu în picioare,însă probabil cu modificări de detaliu; căci,după invadarea Cehoslovaciei de pildă,e de presupus că armata cehoslovacă nu mai are aci niciun rol; nici nu e de crezut că nemţii din zona ocupată au vreun rol important în invadarea.. Germaniei.Ciudat apare însă,dacă mai poate ceva să ne mire,că Occidentul continuă să trateze cu o Rusie înarmată până'n dinţi,care întreţine în Apus un stol de spioni,antrenându-şi permanent sutele de divizii în vederea unei noi năvăliri a barbarilor...

&& Un cititor al nostru din Italia,I.Arbore,ne trimite o scrisoare deschisă către Ceauşescu,din care reproducem următoarele: Tovarăşe Ceauşescu,Ce este noua lege a investiţiilor din RSR,care prevede crearea de societăţi mixte române şi străine? Incep,sau chiar au început iarăşi sovromurile? Se legalizează,sau chiar s'a legalizat jefuirea ţării din partea URSS-ului? După ce URSSul a secătuit ţara de petrol,se înscăunează acum în întreprinderile româneşti,spre a ne jefui şi distruge ţara cum îi place? Ce faci,tovarăşe Ceauşescu? Ai devenit o cârpă de călcat în picioare? Şi te mai lauzi cu independenţa ţării! Banditul Brejnev dă cea mai bună dovadă că comunismul nu e decât un banditism sovietic.Pentru cine faci investiţii,fabrici,dacă laşi pe români să moară de foame? Niciun capital străin,nici sovietic nici de altă provenienţă,nu este admisibil,dacă nu vrei să vinzi ţara.Cu capitalul sovietic vor veni şi "experţii",agenţii,turiştii,hoţii sovietici care vor acapara toată economia şi bogăţia ţării şi o vor controla - şi atunci ţara va fi ocupată de URSS fără tancuri.Tovarăşe Ceauşescu,cum poţi fi aşa de bleg,nătărău,mişel,criminal,trădător? Eşti într'adevăr ceauş,ţigan?

&& S'au publicat multe fotografii dela a 2500-a aniversare a fondării Persiei. La uluitor de luxoasa manifestare au luat parte şi soţii Ceauşescu,pe cari i-am văzut pe la capete de mese sau în tovărăşia şahului,a lui Podgornîi,a lui Tito, a împăratului Etiopiei,a preşedintelui Indiei,a regelui Belgiei,etc.Lipsea însă cea mai autentică fotografie,singura care-ar fi arătat că'n sufletul proletarului din Scorniceşti a mai rămas un pic de omenie,o urmă din idealismul de pe vremuri (dacă l-a avut),din dragostea pentru "poporul muncitor": o poză arătându-l în vizită la vreun cizmar din Teheran; măcar aşa,din solidaritate de breaslă...

&& Vizita lui Kossighin în Canada a dat loc la violente manifestaţii,din partea refugiaţilor şi a populaţiei,în toate oraşele pe unde a trecut.Vistavoiul lomoscovit a fost chiar pălmuit,de un maghiar.Peste tot fluturau pancarte cu lozinci pentru libertate,pentru liberarea provinciilor răpite.Poliţiştii au trebuit să intervină de nenumărate ori.Numai datorită securiştilor aduşi de-acasă,şi impozantului servici de ordine organizat de amfitrioni,n'au fost şi alte urmări...

&& Tânărul George M.Hojbotă a trimis ziarului "Telegram" din Toronto,15 Sept., un articolaş despre "Viaţa în România",în care arată că "mii de creştini au murit în puşcăriile şi lagărele din România.. Eu sunt român-canadian,născut în Toronto, şi am fost încântat că publicaţi informaţii serioase despre această nefericită veche Ţară-mamă,România... Libertatea,ca şi Dumnezeu,e indivizibilă".Felicităm din toată inima pe "hatmanul"bucovinean,care şi-a crescut odrasla în dragoste de Ţara Veche,cu sentimente atât de româneşti!

+ Gheorghe Stoia(18 Oct.1914 - 28 Mai 1971).Moartea l-a surprins în sudul Spaniei,la Cordoba.Avea 57 de ani.Se trăgea dintr'o familie din Ţara Bârsei,venită în Dobrogea cu valul de mocani menit să imprime vigoare şi progres provinciei noastre dintre Dunăre şi Mare.A urmat liceul la "Andrei Şaguna"(Braşov),terminându-l în 1933 cu cea mai mare distincţie,şi s'a înscris la Facultatea de Medicină din Bucureşti.A făcut parte din "Frăţiile de Cruce",care-şi recrutau membrii din elita şcolilor secundare.Prin 1932/33 l-a cunoscut pe Caratănase,fondator al organizaţiei dela Constanţa şi mai târziu şef al Decemvirilor.Incă de timpuriu a putut asista la şedinţe ţinute chiar de Căpitan.Robust şi de un optimism contagios,n'a lipsit nici dela inevitabilele ciocniri cu ciupercăria de "tinereturi" stimulate de autorităţi şi de partidele duşmane,insensibile faţă de idealurile generaţiei dela "22",nici dela acţiunea de pedepsire din 1936,a unor trepăduşi, străini de neam,ai presei din Sărindar,cari duceau o campanie de subminare a Statului român şi terfeleau obrazul Ţării.In urma acestei acţiuni a fost eliminat din Facultate.

In 1938/39 s'a abătut asupra Mişcării cea mai grea prigoană.Era în joc însăşi existenţa Legiunii prin asasinarea Căpitanului şi a elitei legionare.Membru în comandamentul "Frăţiilor de Cruce",Gheorghe Stoia a arătat multă pricepere şi tact.Ii plăcea să înfrunte pericolul,dar avea grije să nu expună unităţile pe care le comanda şi să pondereze elementele mai agitate; de aceea niciodată n'a putut conta pe el omul nefast,dedat în mod iresponsabil la acte de agitaţie şi provocare,care serveau de pretext guvernului regelui scelerat să recurgă la represalii,fatale pentru Mişcare. In scurta guvernare din 1940 a condus câtva timp organizaţia legionară dela Constanţa.Când cu "rebeliunea",el s'a baricadat la sediu cu câteva sute de camarazi şi o unitate a Marinei şi n'a cedat decât când partida a fost pierdută în Capitală. In lagărul din Germania,Stoia suferea nu atât că se afla între sârme ghimpate,cât din cauza anarhiei semănate în rândurile legionare. Impins de dorul de Ţară,a străbătut după război clandestin două frontiere şi a ajuns la Bucureşti.N'a fost trimis de nimeni şi n'a avut din partea nimănui vreo misiune.N'a putut să-i vadă pe ai săi,ci doar câţiva prieteni şi camarazi.Familia lui,cu vază la Constanţa,a fost distrusă,în primul rând economiceşte, apoi exterminată prin închisori,lagăre şi tortură.Locuia în ultimii ani la München.

A răspuns cu promptitudine la apelul din 1954/55 pentru strângerea rândurilor legionărimii din exil,făcut de mult regretatul Ilie Gârneaţă.Anul acesta,mai cu seamă de când Badia,din cauză de boală,nu se mai putea ocupa de conducerea Mişcării,era şi el preocupat de rezolvarea crizei de conducere.Scrisorile adresate unor camarazi cuprind o serie de propuneri şi sugestii.Toate exprimă dorinţa înviorării exilului legionar şi trecerea dela faza de vegetare la una de acţiune viguroasă.Dispariţia lui Gheorghe Stoia înseamnă o pierdere sensibilă pentru exil. A murit tocmai când ne trebuia mai mult!

Nicolae Şaitan

ꕕ Acum 400 de ani,la 7 Oct.1571,a avut loc decisiva luptă navală dela Lepanto,menită să libereze Apusul creştin,divizat ca şi astăzi,de ameninţarea musulmană.Remediul de atunci e perfect valabil şi azi: unirea în faţa pericolului păgân!

ꕕ O delegaţie a puternicei organizaţii franceze de dreapta "Ordre Nouveau", condusă de François Duprat şi Christian Lefevre,s'a întâlnit la Roma,în zilele de 7 şi 8 Septembrie,cu conducătorii Mişcării Sociale Italiene.S'a decis,pentru 1972, o întâlnire internaţională a partidelor naţionaliste europene.

ꕕ In pastorala episcopatului polon,din 1 Ian.1971,citim printre altele: "Cei ce ne guvernează au datoria să dea de mâncare mai întâi muncitorilor poloni.Noi nu putem hrăni popoare îndepărtate când la noi este mizerie!. Nu avem dreptul să facem pomeni la dreapta şi la stânga,când copiii noştri suferă de foame".Pe când o asemenea atitudine şi din partea episcopatului român?...

ꕕ Afirmă Sima,în "Ţara şi Exilul",că "omul e om şi îşi menţine condiţia umană numai atâta vreme cât face uz de imaginea Divină din el,care se manifestă în viaţă printr'o permanentă tensiune creatoare".Şi cum faimoasa-i "tensiune creatoare" e greu s'o atribui "imaginii divine",n'ar mai rămâne decât că omul nu prea a fost om...

- -

Herausgeber und für den Inhalt verantwortlich: Dr.Petre Vălimăreanu -78 Freiburg - Erbprinzenstr.17 -Germania.Contribuţiile,pe acelaş nume,la Dresdner Bank, Konto 4173612; sau,în Italia,pe acelaş nume,la Conto Corrente Postale 1/44336 - ROMA.-

SEMNALĂRI

* PAUL GOMA, La cellule des libérables, Paris, 1971.- E traducerea franceză, publicată de Gallimard, după ce a apărut versiunea germană la Suhrkamp din Frankfurt am Main, a romanului, în mare parte autobiografic, "Ostinato", pe care autorul n'a reuşit să-l publice, în originalul românesc, în ţară. Motivul e că denunţă ororile şi abuzurile comunismului, numit din motive uşor de înţeles "stalinism", şi vorbeşte pe larg de mişcările studenţeşti împotriva regimului dela Bucureşti din 1956, când se părea că va lua foc întreaga Europă de răsărit (şi a fost o ocazie, una din marile ocazii pierdute). E povestea, scrisă cu tehnica nouă a romanului de astăzi, a studentului Ilarie Langa, întemniţat mai bine de zece ani, propus pentru amnistie, în sfârşit eliberat, într'o ţară încăpută pe mâna unei dictaturi poliţiste, care nu numai că tortureazā fiziceşte, dar întoarce pe dos valorile, caută să deformeze sufletul unui neam. Domnul Paul Goma, care a şi fost definit "un Soljeniţin român", îşi exprimă vederile mai ales prin personajul, şi el student, Marian Cuşa. Cartea e prima denunţare, din interior, a regimului comunist din România, şi reprezintă un act de mare curaj, care răscumpără atâtea laşităţi intelectuale. Ea soseşte la momentul cel mai potrivit, când bântuie în ţară o "revoluţie culturală" obscurantistă, de care numai o veche epavă ca Demostene Botez se poate bucura, şi când în exil se vântură o sumă de colaboraţionişti, care au descoperit în Ceauşescu altceva decât un mic satrap, incapabil, cu ambiţii de vedetă internaţională. Nu ştim ce i se va întâmpla autorului după trimiterea în Occident a manuscrisului. Paul Goma continuă opera de neuitat a marilor oameni de cultură, care, îndată după război, au respins regimul de ocupaţie, trebuind să plătească adesea, ca Mircea Vulcănescu, şi atâţia alţii, cu viaţa.

* MIRCEA ELIADE, La nostalgie des origines, Paris 1971 - şi Mefistofele e l'Androgine, Roma, 1971.- Primul volum, editat de Gallimard în "Les Essais", e traducerea franceză a unei culegeri de studii apărută în 1969 în engleză, la Chicago, sub titlul: "The Quest"; al doilea e traducerea italiană a unei opere publicate pentru prima dată, tot de Gallimard, în limba franceză (1962). Ceea ce dovedeşte că lucrările savantului-scriitor român cunosc o tot mai mare difuziune şi apreciere, cum fără îndoială o merită. "Nostalgia originilor" are şi pagini de actualitate, dată permanenţa sacrului, care e "un element structural al conştiinţei, iar nu un stadiu în istoria acestei conştiinţe". Autorul afirmă chiar "caracterul cripto-creştin al anumitor expresii recente ale culturii tineretului". "Mefistofel şi Androginul" are un caracter mai tehnic, şi priveşte, pe lângă miturile din titlu, care presupun un mit sau o metafizică a totului, în care se contopesc şi dispar opoziţiile, tema luminii mistice, a funiei (rope-trick), cu exemple luate în special din culturile extra-europene.

* DEMETRIO MARIN, La questione del latino şi Retorica stilistica estetica nell'età augustea, Bari, 1971.- Două culegeri de studii şi eseuri mai vechi, de specialitate clasică, dar încadrate într'o viziune şi perspectivă creştină a lumii, chiar când temele sunt strict tehnice. Motive spirituale în primul rând impun învăţarea limbii latine, ca limbă a unei culturi care prepară apariţia creştinismului şi, apoi, ca limbă a creştinismului occidental. Latina creştină, arhaică, vulgară, sunt alte capitole ale primului volum, pe când al doilea e dedicat, aproape total, tratatului despre sublim al lui Dionisie din Halicarnas, de care autorul se ocupă din timpurile studenţiei şi căruia i-a dedicat o excelentă teză de doctorat.

* NICOLETTA CORTEANU-LOFFREDO, Alexandru Macedonski, Napoli 1969; Il compimento del Sagittario, Napoli, 1970; Profili di estetica europea, Roma, 1971.- Trei cărţi în trei ani: critică şi istorie literară, versuri, filozofie aplicată la Blaga, confruntat cu teoriile lui Bachelard şi Jung. Autoarea, poetă în primul rând, cu o tonalitate a sa melancolică, fără iluzii, crepusculară, a făcut o treabă bună prezentând publicului italian pe scriitorul care stă la originea literaturii române contemporane şi pe un poet-filozof ca Blaga, încă prea puţin cunoscut în Italia.

* SERGIU GROSSU, La chaîne, 1971; Un rayon de soleil, 1971; Nous attendons une nouvelle terre, Paris, 1971.- Pe autor, ţinut de comunişti îndelung în temniţă pentru "Oastea Domnului", îl găsim des cu colaborări la reviste religioase tradiţionaliste, ca "Tant qu'il fait jour" şi "Catacombes", unde se denunţă tragica situaţie a "bisericii tăcerii". Primele două volume cuprind versuri, de inspiraţie creştină, sau cu teme din închisori. Ultimul predică un ecumenism deosebit de cel oficial. "Noul pământ", către care trebuie să tindem, e o nouă societate, cu oameni noi, transformaţi în profunzime.-

Adrian Popa